

Lovforslag nr. L 69. Fremsat den 23. januar 1991 af arbejdsministeren (Kirkegaard)

Forslag

til

Lov om arbejdsmarkedsservice

Kapitel 1

Formål og hovedopgaver

§ 1. Arbejdsmarkedsservicen skal som led i en aktiv arbejdsmarkedspolitik bistå arbejdssøgende med henblik på beskæftigelse og uddannelse samt bistå arbejdsgivere med rekruttering og uddannelse af arbejdskraft.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsservicen skal overvåge og følge udviklingen på arbejdsmarkedet med henblik på, at de konkrete vejlednings-, rekrutterings- og uddannelsesforanstaltninger bidrager til at sikre en faglig og geografisk balance mellem udbudet af og efterspørgslen efter arbejdskraft.

§ 2. Arbejdsmarkedsservicens opgaver er

- 1) at overvåge og informere om arbejdsmarkedets udvikling,
- 2) at tilrettelægge og gennemføre arbejdsmarkedssuddannelser for specialarbejdere, faglærte arbejdere og grupper på arbejdsmarkedet, som kan sidestilles hermed,
- 3) at tilrettelægge og gennemføre arbejdsmarkedssuddannelser for grupper, der har vanskeligheder med at opnå eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet,
- 4) at tilrettelægge og gennemføre arbejdsmarkedspolitisk begrundede foranstaltninger, der kan bidrage til at forebygge eller afhjælpe omstillings- og tilpasningsproblemer på arbejdsmarkedet,
- 5) at bistå arbejdsgivere med rekruttering af arbejdskraft og rådgive om uddannelsesmuligheder,
- 6) at vejlede arbejds- og uddannelsessøgende om beskæftigelses- og uddannelsesmulighe-

der og yde bistand til at finde beskæftigelse, og

- 7) at koordinere initiativer af arbejdsmarkedsmæssig betydning – herunder yde bistand til statslige og kommunale myndigheder ved indsamling og vurdering af oplysninger vedrørende arbejdsmarkedsforhold.

Kapitel 2

Arbejdsmarkedsovervågning

§ 3. Arbejdsmarkedsservicen skal overvåge og informere om arbejdsmarkedets udvikling og skal herunder indhente oplysninger fra virksomheder, organisationer m.v. om de forventede behov for arbejdskraft og uddannelse. Arbejdsmarkedsservicen skal i tilknytning hertil analysere erhvervs- og arbejdsmarkedsudviklingen samt udarbejde prognoser om det forventede behov for arbejdskraft og dennes kvalifikationer.

Stk. 2. Overvågningen sker i samarbejde med de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. § 44.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet nærmere retningslinier for overvågningen.

Kapitel 3

Arbejdsmarkedssuddannelser

§ 4. Arbejdsmarkedsservicen skal udvikle, planlægge og gennemføre:

- 1) Erhvervsmæssig uddannelse og efteruddannelse, der er i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og arbejdsmarkedets behov, og som vedligeholder og forbedrer de erhvervsmæssige kvalifikationer for

specialarbejdere, erhvervsuddannede samt andre grupper, der kan sidestilles hermed.

2) Erhvervsforberedende uddannelse og uddannelse, der gør det lettere at opnå beskæftigelse eller at påbegynde en uddannelse for personer, der har vanskeligt ved at opnå eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

§ 5. Adgang til uddannelse efter § 4, nr. 1, har personer, der er fyldt 18 år og som har eller søger beskæftigelse inden for det arbejdsområde, uddannelsen retter sig mod.

Stk. 2. Adgang til uddannelse efter § 4, nr. 2, har personer, der er fyldt 18 år, og som har vanskeligheder ved at opnå eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Stk. 3. Adgangen til efteruddannelse for erhvervsuddannede er betinget af, at personen har gennemgået den erhvervsuddannelse, som efteruddannelsen slutter sig til eller på anden måde har opnået tilsvarende faglige kvalifikationer.

Stk. 4. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet, jf. kapitel 8, og undervisningsministeren nærmere regler om adgang til uddannelser efter § 4, nr. 1. Arbejdsministeren fastsætter endvidere nærmere regler om adgang til uddannelser efter § 4, nr. 2.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan i de i stk. 4 nævnte regler bestemme, at andre end de i stk. 1–3 nævnte personer får adgang til uddannelserne.

§ 6. For at forebygge eller afhjælpe særlige omstillings- og tilpasningsproblemer på arbejdsmarkedet kan arbejdsministeren efter at have indhentet en udtalelse fra Arbejdsmarkedsrådet, iværksætte eller støtte arbejdsmarkedspolitisk begrundede uddannelsesforanstaltninger, herunder kombinationer af eksisterende arbejdsmarkedssuddannelser, og supplerende undersøgelser af uddannelsesbehov samt forsøgs- og udviklingsarbejde m.v., som det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at iværksætte efter andre bestemmelser i denne lov.

§ 7. Uddannelserne foregår på:

- 1) Uddannelsesinstitutioner, der drives af staten, jf. § 31, stk. 3.
- 2) Selvejende institutioner, der har til formål at gennemføre uddannelser efter denne lov, jf. § 31, stk. 4.

3) Uddannelsesinstitutioner, der er godkendt til at gennemføre den erhvervsuddannelse, som arbejdsmarkedssuddannelsen knytter sig til.

4) Teknologiske serviceinstitutter.

Stk. 2. Uddannelserne kan endvidere foregå på arbejdsmarkedscentre.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan efter forhandling med vedkommende uddannelsesudvalg, jf. kapitel 9, godkende, at uddannelsen kan foregå andre steder, herunder på virksomheder eller i hjemmet.

Kapitel 4

Omskoling og omstilling

§ 8. Det regionale arbejdsmarkedsråd fastsætter anvendelsen af omskolings- og omstillingspuljen, jf. § 51. For puljen iværksætter det regionale arbejdsmarkedscenter målrettede uddannelsesforanstaltninger i en region med det formål at modvirke strukturproblemer på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Uddannelserne skal medvirke til at afhjælpe omstillings- og tilpasningsproblemer på det regionale arbejdsmarked.

§ 9. Der kan i medfør af § 8 iværksættes og ydes støtte til omskoling af enkeltpersoner eller grupper af personer for at forebygge langtidsledighed.

Stk. 2. Der kan udover de i stk. 1 nævnte tilfælde iværksættes og ydes støtte til uddannelsesforanstaltninger for enkeltpersoner eller grupper af personer inden for arbejdsmarkedssuddannelsernes samlede målgruppe, såfremt,

- 1) opkvalificering af stabilt beskæftigede vil kunne skabe nye beskæftigelsesmuligheder for kortuddannede ledige eller ustabilt beskæftigede, eller
- 2) uddannelse til nye arbejdsområder kan medvirke til at tiltrække nye virksomheder til regionen.

§ 10. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet nærmere regler om den i §§ 8–9 beskrevne ordning, herunder om de regionale arbejdsmarkedsråds opgaver i tilknytning hertil.

Kapitel 5

Formidlingsaktiviteter

§ 11. Arbejdsmarkedsservicen, skal forebyg-

ge og afhjælpe ubalancer på arbejdsmarkedet ved arbejdsmarkedsovervågning, ved formidling af kontakt mellem arbejdsgivere og arbejdssøgende og ved information, vejledning, rådgivning m.v. til arbejdsgivere og arbejdssøgende om arbejdskrafts-, beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder i forhold til arbejdsmarkedets behov.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsservicen kan gennemføre forsøgs- og udviklingsarbejde m.v. med henblik på at forebygge og afhjælpe ubalancer på arbejdsmarkedet.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler for den arbejdssøgendes kontakt med arbejdsmarkedsservicen.

§ 12. Formidling af kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere kan ske ved

- 1) videregivelse af information om udbud af arbejdskraft og beskæftigelsesmuligheder til henholdsvis virksomheder og arbejdssøgende,
- 2) henvisning til samtale eller
- 3) anvisning.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelsen af formidlingen i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan endvidere fastsætte regler for samarbejde mellem arbejdsmarkedscentrene og de anerkendte arbejdsløshedskasser, herunder om arbejdsløshedskassernes forpligtelse til at yde centrene bistand.

§ 13. En anerkendt arbejdsløshedskasse kan anvise arbejde til sine ledige medlemmer og henvise sådanne til samtale, jf. § 12, stk. 1. Arbejdsministeren kan efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan anvise arbejde til personer, der modtager eller søger støtte efter afsnit III eller III A i lov om social bistand, og til personer, der tilhører andre særligt udsatte grupper af ledige. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren og vedkommende kommunale organisationer samt arbejdsmarkedets parter nærmere bestemmelser om kommunalbestyrelsens formidlingsvirksomhed.

§ 14. Som led i formidlingsamarbejdet mellem lande, der er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, samt lande, der er tilsluttet overenskomsten om fælles nordisk arbejdsmar-

ked, kan den regionale arbejdsmarkedsservice videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft (jobordrer) med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse, arbejdets karakter m.v. via edb til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Stk. 2. Den regionale arbejdsmarkedsservice skal informere og bistå i forbindelse med job-søgning inden for EF-landene (SEDOC) og Norden.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter efter udtalelse fra Arbejdsmarkedsrådet nærmere regler for udvekslingen af oplysninger som led i formidlingsamarbejdet som nævnt i stk. 1.

§ 15. Når en faglig organisation skriftligt har sendt et arbejdsmarkedscenter, jf. § 31, fyldestgørende oplysning om, at en virksomhed er omfattet af strejke eller lockout, må centret ikke anvise arbejdskraft til virksomheden, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

§ 16. For at fremme beskæftigelsen og balancen på arbejdsmarkedet kan det regionale arbejdsmarkedsråd fastslæppe anvendelsen af midler til økonomisk støtte til gennemførelse af særlige mobilitetsfremmende aktiviteter, jf. §§ 18-21. Den økonomiske støtte ydes af arbejdsmarkedscetret.

Stk. 2. Administrationen af aktiviteter efter §§ 18-21 varetages af den regionale arbejdsmarkedsservice.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet hvilke midler, der stilles til rådighed for de enkelte regionale arbejdsmarkedsråd, samt nærmere regler for gennemførelsen af aktiviteter efter §§ 18-21.

§ 17. Tilskud efter §§ 18-21 kan ydes til aktiviteter, der tager sigte på arbejdstagere, der er tilmeldt arbejdsmarkedsservicen som arbejdssøgende, samt i øvrigt til besættelse af stillinger, der er anmeldt til arbejdsmarkedsservicen.

Stk. 2. Det vil normalt være en forudsætning for at yde støtte efter §§ 18-21, at der ikke lokalt findes ledige, som skønnes kvalificerede til de ledige stillinger.

§ 18. Der kan ydes tilskud til dækning af udgifter til gennemførelse af virksomheders informationsmøder forud for besættelse af ledige stillinger.

F. t. l. om arbejdsmarkedsservice

§ 19. Der kan ydes tilskud til dækning af udgifter til jobsøgning, herunder til rejser i forbindelse med ansættelsessamtaler og arbejdstester samt deltagelse i de i § 18 nævnte informationsmøder.

Stk. 2. Er der ydet tilskud efter stk. 1, kan der desuden ydes rejsehjælp til ægtefælle og børn.

§ 20. Der kan ydes tilskud til dækning af udgifter til jobsøgning for en medfølgende ægtefælle til en nyansat, der forud for ansættelse var tilmeldt arbejdsmarkedsservicen som arbejdssøgende.

§ 21. Chefen for det regionale arbejdsmarkedscenter kan efter forhandling med det regionale arbejdsmarkedsråd yde økonomisk støtte til andre formidlingsaktiviteter end nævnt i §§ 18-20.

Kapitel 6

Varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang

§ 22. Dette kapitel finder anvendelse i forbindelse med afskedigelser, som foretages af en arbejdsgiver af en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes lønmodtageren selv, når antallet af påtænkte afskedigelser inden for et tidsrum af 30 dage vil udgøre:

- 1) Mindst 10 i virksomheder, som normalt beskæftiger over 20 og færre end 100 lønmodtagere.
- 2) Mindst 10 pct. af antallet af lønmodtagere i virksomheder, som normalt beskæftiger mindst 100 og under 300 lønmodtagere.
- 3) Mindst 30 i virksomheder, som normalt beskæftiger mindst 300 lønmodtagere.

Stk. 2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på,

- 1) Afskedigelser foretaget inden for rammerne af arbejdsaftaler, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave, medmindre disse afskedigelser foretages, før disse aftaler er udløbet eller opfyldt.
- 2) Afskedigelser af besætninger på søgænde skibe.
- 3) Afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af en retsafgørelse.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet fastsætte nær-

mere regler for opgørelse af antallet af lønmodtagere i henhold til stk. 1 samt for, hvilke kriterier der skal lægges til grund ved afgørelsen af, om der foreligger en virksomhed i henhold til dette kapitel.

Stk. 4. Reglerne i dette kapitel ændrer ikke bestående individuelle opsigelsesvarsler, der er fastsat i henhold til lov, kollektive overenskomster eller individuel aftale.

Stk. 5. Reglerne i dette kapitel vedrører ikke de arbejdsretlige regler om de lovlige følger af kollektive arbejdskonflikter.

§ 23. Agter en arbejdsgiver at foretage afskedigelser, der er omfattet af § 22, skal han så tidligt som muligt indlede forhandlinger med lønmodtagerne på virksomheden eller disses repræsentanter, såfremt sådanne er valgt eller udpeget.

Stk. 2. Forhandlingerne skal have til formål at nå frem til en aftale enten om at undgå afskedigelserne eller om at begrænse disse samt afbøde følgerne heraf.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal til brug ved forhandlingerne give lønmodtagerne på virksomheden eller disses repræsentanter, såfremt sådanne er valgt eller udpeget, alle oplysninger af betydning for sagen og give skriftlig meddelelse i det mindste om årsagerne til afskedigelserne, om antallet af lønmodtagere, der påtænkes afskediget, antallet af lønmodtagere, der normalt beskæftiges på virksomheden, samt over hvilken periode det forudses, at afskedigelserne skal finde sted.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal samtidig med den i stk. 3 nævnte skriftlige meddelelse fremsende en genpart heraf til vedkommende regionale arbejdsmarkedsråd.

§ 24. Agter en arbejdsgiver efter at have forhandlet i overensstemmelse med reglerne i § 23 fortsat at foretage afskedigelser omfattet af § 22, skal han sende det regionale arbejdsmarkedsråd skriftlig meddelelse herom.

Stk. 2. Meddelelsen i henhold til stk. 1 skal indeholde alle oplysninger af betydning for behandlingen af sagen om de planlagte afskedigelser og om de i § 23 nævnte forhandlinger, navnlig om årsagerne til afskedigelserne, antallet af lønmodtagere, der normalt beskæftiges på virksomheden, samt over hvilken periode det forudses, at afskedigelserne skal finde sted.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal snarest muligt og senest 10 dage efter, at meddelelsen i henhold

til stk. 1 er afsendt, give vedkommende regionale arbejdsmarkedsråd underretning om, hvilke personer, der vil være omfattet af afskedigelserne. Disse personer skal senest samtidig underrettes.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal snarest muligt give det regionale arbejdsmarkedsråd underretning om det endelige resultat af de i § 23 nævnte forhandlinger.

Stk. 5. Arbejdsgiveren skal samtidig med meddelelserne i henhold til stk. 1 og stk. 4 fremsende en genpart heraf til lønmodtagerne på virksomheden eller disses repræsentanter, såfremt sådanne er valgt eller udpeget. Disse kan fremsende deres eventuelle bemærkninger til vedkommende regionale arbejdsmarkedsråd. Genpart heraf fremsendes til arbejdsgiveren.

§ 25. Afskedigelser, hvorom der er givet meddelelse efter § 24, får tidligst virkning 30 dage efter, at meddelelsen er afsendt til det regionale arbejdsmarkedsråd.

§ 26. Arbejdsministeren kan efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet fastsætte nærmere regler for de regionale arbejdsmarkedsråds og Arbejdsmarkedsrådets virksomhed i henhold til dette kapitel.

§ 27. Lønmodtagere på virksomheden eller disses repræsentanter samt arbejdsgiveren og dennes repræsentant må ikke videregive oplysninger, der udtrykkeligt er givet som fortrolige i henhold til dette kapitel.

§ 28. Borgerlige sager, for hvis udfald anvendelsen af reglerne i dette kapitel er af væsentlig betydning, og straffesager vedrørende overtrædelse af §§ 23 og 24 behandles under medvirken af sagkyndige retsmedlemmer efter reglerne i retsplejelovens §§ 6 a og 18 c.

Kapitel 7

Organiseringen af arbejdsmarkedsservicen

§ 29. Arbejdsmarkedsservicen består af Arbejdsmarkedsstyrelsen, regionale arbejdsmarkedscentre (AMS-regionscentre), lokale arbejdsmarkedscentre (AMS-centre) samt arbejdsmarkedsuddannelsescentre (AMU-centre).

§ 30. Arbejdsministeren er øverste admini-

strative myndighed for arbejdsmarkedsservicen.

Stk. 2. Chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen leder arbejdsmarkedsservicen på landsplan.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan bemyndige chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt arbejdsministeren.

Stk. 4. Chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen kan bemyndige cheferne for de regionale arbejdsmarkedscentre til at udøve beføjelser, der ved loven, eller regler udstedt i henhold hertil, er tillagt chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen.

§ 31. Arbejdsministeren opretter i hver amtskommune bortset fra Københavns amtskommune et regionalt arbejdsmarkedscenter, der ledes af en regionschef, som ansættes af arbejdsministeren. For Københavns Amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner (Københavnsområdet) oprettes et fælles regionalt arbejdsmarkedscenter.

Stk. 2. Chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen kan oprette og nedlægge lokale arbejdsmarkedscentre.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan oprette arbejdsmarkedsuddannelsescentre som statsskoler.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan godkende oprettelse af arbejdsmarkedsuddannelsescentre som selvejende institutioner til varetagelse af opgaver efter denne lov. Institutionens vedtægt godkendes af arbejdsministeren efter forhandling med vedkommende uddannelsesudvalg, jf. kapitel 9.

Stk. 5. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsmarkedsservicens opgaver samt om opgavernes fordeling på arbejdsmarkedsservicens institutioner, jf. § 29.

Kapitel 8

Arbejdsmarkedsrådet

§ 32. Arbejdsministeren nedsætter et Arbejdsmarkedsråd, der består af 1 formand, 20 andre medlemmer samt 9 tilforordnede.

Stk. 2. Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark udpeger hver 8 medlemmer. Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Akademikerne Centralorganisation og FR (Fællesrepræsentation) Hovedorganisation for Arbejdsle-

der- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark udpeger hver 1 medlem.

Stk. 3. Der tilforordnes rådet 1 repræsentant for Amsrådsforeningen i Danmark, 1 repræsentant for Kommunernes Landsforening, 1 repræsentant for Københavns og Frederiksberg kommuner i fællesskab, 2 repræsentanter fra Arbejdsministeriet, hvoraf 1 kommer fra Arbejdsmarkedsstyrelsen, samt 1 repræsentant fra Undervisningsministeriet, 1 repræsentant fra Kulturministeriet, 1 repræsentant fra Finansministeriet og 1 repræsentant fra Industriministeriet.

Stk. 4. Arbejdsministeren beskikker efter indstilling fra de i henhold til stk. 2 udpegede medlemmer rådets formand og en suppleant for denne.

Stk. 5. Medlemmerne, herunder formanden samt de tilforordnede repræsentanter, udpeges eller beskikkes for en periode af 4 år. Finder beskikkelsen eller udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 6. Arbejdsmarkedsrådet nedsætter et forretningsudvalg bestående af medlemmer af rådet. Arbejdsmarkedsrådet kan i øvrigt nedsætte underudvalg bestående af medlemmer inden for og uden for rådets medlemskreds.

Stk. 7. Arbejdsministeren fastsætter Arbejdsmarkedsrådets forretningsorden efter indstilling fra rådet.

Stk. 8. I tilknytning til Arbejdsmarkedsrådet opretter arbejdsministeren Rådet for Arbejdsløshedsforsikringen, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring og efterløn.

§ 33. Arbejdsmarkedsrådet er rådgivende for arbejdsministeren i arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål, i planlægningen af arbejdsmarkedsservicen og udtaler sig om lovforslag og bekendtgørelser vedrørende denne.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsrådet medvirker i fastlæggelsen af de arbejdsmarkedspolitiske målsætninger og i prioriteringen mellem aktiviteter inden for arbejdsmarkedsservicen samt i udformningen af de principper, inden for hvilke arbejdsmarkedsservicen tilrettelægges.

Stk. 3. Arbejdsmarkedsrådet forelægger forud for hvert finansår et samlet budgetforslag for arbejdsministeren for formidlingsaktiviteterne. Budgetforslaget ledsages af chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsens bemærkninger. Efter ministerens godkendelse af budgettet, godkender Arbejdsmarkedsrådet, efter retningslinier der fastsættes af arbejdsministeren, de en-

kelte regionale arbejdsmarkedscentrenes budgetter.

Stk. 4. Arbejdsmarkedsrådet skal årligt afgive indstilling til arbejdsministeren om det forventede samlede uddannelses- og bevillingsbehov inden for arbejdsmarkedsuddannelserne. Derudover forelægger rådet årligt for arbejdsministeren forslag til fordeling af bevillingen mellem uddannelsesområder.

Stk. 5. Arbejdsmarkedsrådet kan på eget initiativ drøfte og afgive udtalelse til arbejdsministeren om spørgsmål, der efter rådets opfattelse har generel eller principiel betydning for arbejdsmarkedsservicen.

Stk. 6. Arbejdsmarkedsrådet kan på eget initiativ drøfte og afgive udtalelse til arbejdsministeren om spørgsmål, hvor forsikringsmæssige forhold efter rådets opfattelse har formidlingsmæssig eller uddannelsesmæssig betydning.

Stk. 7. Arbejdsmarkedsrådet medvirker i øvrigt i koordineringen af spørgsmål, som vedrører uddannelsesforanstaltninger, arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Stk. 8. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om rådets virksomhed.

Kapitel 9

Uddannelsesudvalg inden for arbejdsmarkedsuddannelserne

§ 34. Arbejdsministeren nedsætter ét eller flere uddannelsesudvalg inden for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Stk. 2. Arbejdsministeren beskikker for hvert udvalg en formand og tilforordner 2 personer med særligt kendskab til voksenuddannelse og kvalifikationsudvikling på arbejdsmarkedet. Beskikkelsen eller udpegningen sker for en periode på 4 år. Finder beskikkelsen eller udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 3. Udvalg, der varetager uddannelser efter § 4, nr. 1, består iøvrigt af 8 medlemmer udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer og 8 medlemmer udpeget af Landsorganisationen i Danmark. Disse udvalg tilforordnes 1 repræsentant fra Arbejdsministeriet, 1 repræsentant fra Undervisningsministeriet og 1 repræsentant fra Industriministeriet.

Stk. 4. Udvalg, der varetager arbejdsmarkedsuddannelser for andre grupper efter § 4, nr. 1, består i øvrigt af 2 medlemmer udpeget af Landsorganisationen i Danmark, 3 medlem-

mer udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer, 2 medlemmer udpeget af FR (Fællesrepræsentationen) Hovedorganisation for Arbejdsleder- og Teknisk Funktionærforeninger i Danmark. Der tilforordnes 1 repræsentant fra Arbejdsministeriet, 1 repræsentant fra Undervisningsministeriet og 1 repræsentant fra Industriministeriet.

Stk. 5. Udvalg, der varetager uddannelser efter § 4, nr. 2, består iøvrigt af 3 medlemmer udpeget af Landsorganisationen i Danmark, 3 medlemmer udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening, 1 medlem udpeget af arbejdsministeren, 1 medlem udpeget af undervisningsministeren, 1 medlem udpeget af kulturministeren, 1 medlem udpeget af Amtsrådsforeningen i Danmark, 1 medlem udpeget af Kommunernes Landsforening og 1 medlem udpeget af Københavns og Frederiksbergs kommuner i fællesskab.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan bestemme, at sammensætningen af uddannelsesudvalgene efter stk. 3, 4 og 5, kan ændres ved sammenlægning af udvalgene og ved inddragelse af andre grupper under lovens område.

Stk. 7. Medlemmer og tilforordnede udpeges for en periode på 4 år. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 8. Chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen varetager sekretariatsfunktionen for udvalgene.

§ 35. Udvalg, der varetager uddannelser efter § 4, nr. 1 er rådgivende over for chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen og har følgende opgaver

- 1) at udtale sig om udviklingstendenserne og uddannelsesbehovene inden for udvalgets område,
- 2) at medvirke til udvikling af de uddannelser, der skønnes behov for,
- 3) at godkende uddannelsesprogrammer og undervisningsplaner inden for udvalgets område,
- 4) i fornødent omfang at tage initiativ til, at der planlægges og iværksættes de uddannelser i medfør af § 4, nr. 1, der er behov for på arbejdsmarkedet,
- 5) at afgive indstilling om iværksættelse af uddannelser til offentlig finansiering efter reglerne i denne lov og

6) at afgive indstilling om fordeling af de godkendte årlige bevillinger til uddannelser inden for udvalgets område.

Stk. 2. Udvalget, der varetager erhvervsforberedende uddannelse, jf. § 4, nr. 2, er rådgivende over for chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen og har de i § 35, stk. 1, nr. 1, 2 og 6 nævnte opgaver.

Stk. 3. Et uddannelsesudvalg, kan i øvrigt på eget initiativ drøfte og afgive udtalelse til chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen om spørgsmål, der efter udvalgets opfattelse har betydning for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan efter forhandling med vedkommende uddannelsesudvalg fastsætte nærmere regler om udvalgets virksomhed.

Kapitel 10

Områdeudvalg m.v.

§ 36. Finder arbejdsmarkedets centrale arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer inden for et arbejdsområde, at der er behov for, at der iværksættes arbejdsmarkedsuddannelser inden for området, nedsætter disse organisationer et områdeudvalg.

Stk. 2. Vedkommende uddannelsesudvalg træffer beslutning om, hvilket arbejdsområde, der udgør et område efter denne lov.

Stk. 3. Områdeudvalget godkendes af Arbejdsmarkedsrådet.

§ 37. Et områdeudvalg skal bestå af mindst 6, højst 10 medlemmer, og have et lige stort antal arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanter. Medlemmer udpeges for 4 år. Udvalget vælger en formand i eller uden for sin midte og opretter et sekretariat.

§ 38. Et områdeudvalg er rådgivende for vedkommende uddannelsesudvalg og Arbejdsmarkedsstyrelsen og har til opgave

- 1) at undersøge og udtale sig til vedkommende uddannelsesudvalg om uddannelsesbehovene inden for sit område,
- 2) at udarbejde forslag til vedkommende uddannelsesudvalg om uddannelsesprogrammer og undervisningsplaner og
- 3) at bidrage til, at undervisningen tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med undervisningsplanernes faglige indhold.

§ 39. Udgifterne til områdeudvalgenes arbejde afholdes i forening af de organisationer, der er repræsenteret i udvalgene.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan yde statstilskud til områdeudvalgenes udgifter til udvikling af undervisningsmateriale, udarbejdelse af kursusplaner, konsulentbistand, oplysningsvirksomhed og kursusadministration.

§ 40. Arbejdsministeren kan efter at have indhentet en udtalelse fra vedkommende uddannelsesudvalg godkende, at et områdeudvalg, som omfatter faglærte arbejdere eller grupper på arbejdsmarkedet, som kan sidestilles hermed, forestår gennemførelse af arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter forhandling med vedkommende uddannelsesudvalg fastsætte nærmere bestemmelser for områdeudvalgenes virksomhed.

§ 41. Det enkelte Arbejdsmarkedsuddannelsescenter kan efter bestyrelsens beslutning nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg.

Stk. 2. De lokale uddannelsesudvalg rådgiver Arbejdsmarkedsuddannelsescentret i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem Arbejdsmarkedsuddannelsescentret og det lokale arbejdsmarked.

Kapitel 11

Regionale arbejdsmarkedsråd

§ 42. For hver amtskommune, bortset fra Københavns Amtskommune, nedsættes ved arbejdsministerens foranstaltning et regionalt arbejdsmarkedsråd. For Københavns Amtskommune og Københavns og Frederiksberg Kommuner (Københavnsområdet) nedsættes ved arbejdsministerens foranstaltning et fælles regionalt arbejdsmarkedsråd.

§ 43. Det Regionale Arbejdsmarkedsråd består af 18 medlemmer samt 4 tilforordnede.

Stk. 2. Som repræsentanter for områdets lønmodtagerorganisationer udpeger Landsorganisationen i Danmark 5 medlemmer og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd 1 medlem. Som repræsentanter for områdets arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer udpeger Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer 6 med-

lemmer. Uden for Københavnsområdet udpeger amtsrådet 3 medlemmer, og kommunalbestyrelserne inden for amtet udpeger i fællesskab 3 medlemmer. I Københavnsområdet udpeger Københavns Borgerrepræsentation og Københavns Amtsråd hver 2 medlemmer, medens Frederiksberg kommunalbestyrelse og Foreningen af Kommuner i Københavns Amt udpeger hver 1 medlem. Samtidig udpeges på tilsvarende måde suppleanter for hvert enkelt medlem.

Stk. 3. De uddannelsesinstitutioner, som er beliggende i området, og som udbyder efter- og videreuddannelse, udpeger i fællesskab 4 tilforordnede til Det Regionale Arbejdsmarkedsråd. I tilfælde af uenighed om udpegningsretten eller om repræsentationen træffer chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen afgørelse. Samtidig udpeges på tilsvarende måde suppleanter for hver enkelt tilforordnet.

Stk. 4. De i henhold til stk. 2 udpegede medlemmer udpeger for en 2-årig periode inden for sin midte formanden og suppleanten for denne.

Stk. 5. Rådets medlemmer, tilforordnede og suppleanter udpeges for en 4-årig periode begyndende 1. februar umiddelbart efter de kommunale valg.

Stk. 6. Chefen for det regionale arbejdsmarkedscenter deltager i rådets drøftelser og har ansvaret for varetagelsen af rådets sekretariatsforretninger.

§ 44. De regionale arbejdsmarkedsråd medvirker i fastlæggelsen af de regionale arbejdsmarkedspolitiske målsætninger og i planlægningen af arbejdsmarkedsservicen samt i prioriteringen af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i regionen.

Stk. 2. De regionale arbejdsmarkedsråd skal følge udviklingen på det regionale arbejdsmarked og bidrage til planlægning og gennemførelse af den regionale udarbejdelse af analyser og prognoser for ledighed, beskæftigelse og behov for uddannelse.

Stk. 3. På baggrund af regionens arbejdsmarkedspolitiske målsætninger medvirker rådet i samarbejdet mellem den regionale arbejdsmarkedsservice og de lokale og regionale myndigheder, udvalg og lignende af betydning for arbejdsmarkedet.

Stk. 4. De regionale arbejdsmarkedsråd fastlægger efter retningslinier, der er fastsat af arbejdsministeren under medvirken af Arbejdsmarkedsrådet, anvendelsen af de bevillinger,

som er tildelt til uddannelser efter § 51, til den regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats i øvrigt samt til uddannelsesforanstaltninger efter lov om arbejdstilbud til ledige.

Stk. 5. De regionale arbejdsmarkedsråd skal medvirke til koordineringen af den samlede efter- og videreuddannelsesindsats i regionen og til, at der søges tilvejebragt den uddannelsesindsats, der er behov for i regionen.

Stk. 6. De regionale arbejdsmarkedsråd udarbejder forud for hvert finansår forslag til budget for den del af den regionale arbejdsmarkedsservice, som vedrører formidlingsaktiviteterne. Budgetforslaget indsendes til Arbejdsmarkedsrådet, jf. § 33, stk. 3, ledsaget af bemærkninger fra chefen for det regionale arbejdsmarkedscenter.

Stk. 7. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om rådernes nedsættelse og virksomhed.

Kapitel 12

Godtgørelse, støtte og tilskud til deltagerne i arbejdsmarkedsskoleuddannelse

§ 45. Deltagere i uddannelse efter § 4, nr. 1, har ret til godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder i kursusperioden, såfremt,

- 1) uddannelsesforanstaltningerne finder sted i dagskoleform,
- 2) deltageren ved kursusdeltagelsen er fyldt 20 år og er lønmodtager eller ledig og
- 3) deltagerens arbejdsløshedskasse, for en ikke forsikret deltagers vedkommende arbejdsmarkedsservicen, anbefaler deltagelse i uddannelsen.

Stk. 2. Uddannelsen kan tilrettelægges såvel som heltidsundervisning som deltidsundervisning. Godtgørelsen for heltidsundervisning svarer til det højeste dagpengebeløb i den statsanerkendte arbejdsløshedskasse, deltageren er eller kunne være medlem af. For kursister på deltidsundervisning nedsættes godtgørelsen i forhold til antallet af undervisningstimer.

Stk. 3. Godtgørelsen til en virksomhedsansatte, der deltager i uddannelsesforanstaltninger med nedsatte statstilskud, der helt eller delvis tager sigte på særlige virksomhedsbehov, jf. § 54, stk. 2, udgør halvdelen af det beløb, der er nævnt i stk. 2, 1. pkt. For kursister på deltidsundervisning nedsættes godtgørelsen i forhold til antallet af undervisningstimer.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan, efter at have indhentet en udtalelse fra Arbejdsmarkedsrå-

det og med til slutning fra Folketingets Finansudvalg, fastsætte regler om ydelse af godtgørelse til deltagere under 20 år.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om, at deltagere, der modtager anden offentlig støtte, ikke kan modtage godtgørelse efter stk. 1-4.

§ 46. Arbejdsministeren kan efter forhandling med finansministeren, undervisningsministeren og kulturministeren fastsætte regler om støtte til deltagere i uddannelse efter § 4, nr. 2.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om støtte til deltagere i arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger efter § 6.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om støtte til deltagere i omskolings- og omstillingsforanstaltninger, jf. §§ 8-9.

Stk. 4. Støtten efter stk. 1-3 kan højst udgøre et beløb svarende til godtgørelsen efter § 45, stk. 2.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om, at deltagere, der modtager anden offentlig støtte, ikke kan modtage støtte efter stk. 1-4.

§ 47. Arbejdsgivere, der efter aftale med deltagere i uddannelser efter loven udbetaler sædvanlig løn under uddannelsen, har ret til at få udbetalt en refusion af staten. Refusionen svarer til den ydelse, som deltagerne kunne have fået udbetalt efter §§ 45 og 46. Refusionen kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til arbejdsgiverens lønudgifter til deltagerne under uddannelsen.

§ 48. Staten kan yde tilskud til udgifter til deltagernes befordring ved deltagelse i uddannelser efter loven.

Stk. 2. Staten kan yde tilskud til udgifter til deltagernes kost og logi ved deltagelse i uddannelser efter loven.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren regler om tilskud til befordringsudgifter efter stk. 1, samt om tilskud til kost og logi efter stk. 2.

§ 49. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om beregning og udbetaling af godtgørelser m.v. efter dette kapitel. Arbejdsministeren kan bestemme, at beregningen og udbetalingen varetages af deltagerens arbejdsløsheds-

kasse, arbejdsmarkedscetret eller ledelsen af uddannelsesforanstaltningen, og at der kan ydes forskud til udbetalingen.

Kapitel 13

Finansiering m.v.

§ 50. Udgifterne til oprettelse og drift af de regionale arbejdsmarkedscentre og de lokale arbejdsmarkedscentre fordeles med 3/4 til staten og uden for Københavnsområdet med 1/4 til den amtskommune, hvori centret er beliggende. I Københavnsområdet fordeles den kommunale andel på 1/4 mellem Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner efter de folketal, der foreligger oplyst ved begyndelsen af det finansår, hvor udgifterne afholdes.

Stk. 2. De løbende udgifter til centrenes oprettelse og drift afholdes af staten. Den i stk. 1 nævnte kommunale andel opkræves månedsvi på grundlag af det senest udarbejdede månedsregnskab. Endelig afregning finder sted i forbindelse med den regnskabsmæssige årsafslutning.

§ 51. Den særlige bevilling til uddannelser til omstillings- og omskolingsformål, jf. kap. 4, afsættes årligt på finansloven.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsrådet fastsætter fordelingen af puljen til de enkelte regioner efter retningslinier fastsat af arbejdsministeren.

§ 52. Arbejdsministeren kan yde statstilskud til:

- 1) Iværksættelse af forsøgs- og udviklingsvirksomhed.
- 2) Dækning af driftsudgifter ved gennemførelse af godkendte uddannelsesforanstaltninger efter kapitel 3.
- 3) Dækning af udgifter til anskaffelse af undervisningsmateriel og inventar til gennemførelse af godkendte uddannelsesforanstaltninger.
- 4) Dækning af udgifter ved uddannelse af lærere.

Stk. 2. Der kan dog kun i særlige tilfælde ydes statstilskud til dækning af udgifter ved uddannelsen af lærere ansat ved uddannelsesinstitutioner som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 3 og 4.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan efter forhandling med vedkommende uddannelsesudvalg, jf. § 34 yde rente- og afdragsfrie statslån til selvejende institutioner, jf. § 7, stk. 1, nr. 2 til køb,

opførelse og ombygning af fast ejendom. Statslån ydes med indtil 85 pct. af den samlede anskaffelsessum.

Stk. 4. Der kan i ganske særlige tilfælde og efter indstilling fra vedkommende uddannelsesudvalg ydes statslån til institutioner, som skal varetage uddannelser for erhvervsuddannede eller andre grupper, som kan sidestilles hermed.

§ 53. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren og efter at have indhentet en udtalelse fra Arbejdsmarkedsrådet nærmere regler om ydelse af statstilskud og statslån efter § 52, herunder om vilkår for ydelse af statslån og statstilskud, om ydelse af forskud og om, hvilke udgifter, der er tilskudsberettigede.

§ 54. Arbejdsministeren kan efter forhandling med finansministeren godkende, at der mod betaling iværksættes kurser inden for lovens område for offentlige myndigheder, for offentlige eller private institutioner og virksomheder og for organisationer.

Stk. 2. De i stk. 1 beskrevne aktiviteter kan endvidere udføres i udlandet mod betaling.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om nedsatte statstilskud til uddannelser inden for lovens område, der helt eller delvis tager sigte på særlige virksomhedsbehov.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan bestemme, at deltagere i uddannelser efter § 4, nr. 1, skal betale et depositum.

§ 55. Arbejdsministeren kan fastsætte bestemmelser om brugerbetaling på områder, hvor arbejdsmarkedsservicen i relation til formidlingsaktiviteter efter § 11 yder arbejdsgiveren en særlig service.

Stk. 2. De i stk. 1 beskrevne aktiviteter kan endvidere udføres i udlandet mod betaling.

§ 56. Indtægterne fra de i § 54 og § 55 nævnte aktiviteter anvendes efter arbejdsministerens nærmere bestemmelse til gennemførelse af foranstaltninger efter denne lov.

Kapitel 14

Klageadgang

§ 57. Følgende afgørelser kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn:

- 1) Afslag på optagelse på en arbejdsmarkedsuddannelse.
- 2) Godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmulighed efter § 45.
- 3) Støtte efter § 46.
- 4) Refusion efter § 47.
- 5) Befordringstilskud efter § 48, stk. 1.
- 6) Tilskud til kost og logi efter § 48, stk. 2.

Stk. 2. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 58. Afgørelser, som i medfør af §§ 18-21 er truffet af et AMS-center, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 59. Øvrige afgørelser, der er truffet af et AMS-center, kan af den, som afgørelsen vedrører, indbringes for chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser, der er truffet af arbejdsmarkedscentret efter § 61, stk. 2, kan indbringes for chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen. Disse afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 60. Fristen for klage efter §§ 57 og 59 er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. Den myndighed, som skal træffe afgørelse, kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Kapitel 15

Oplysningspligt og straffebestemmelser m.v.

§ 61. Den regionale arbejdsmarkedsservice må ikke give oplysninger om arbejdssøgende og arbejdsgivere til uvedkommende.

Stk. 2. Et arbejdsmarkedscenter skal efter anmodning give en arbejdsgiver oplysning om, hvorvidt bestemte personer, som arbejdsgiveren ønsker til arbejde, er tilmeldt som arbejdssøgende.

§ 62. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdssøgendes forpligtelser til at give oplysning af betydning for uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder samt om arbejdsgiveres forpligtelser til at give underretning i forbindelse med konkrete formidlinger, jf. § 11, stk. 3 og § 12, stk. 2.

§ 63. En arbejdsgiver skal på begæring afgive oplysninger til brug for administrationen af tildeling af ydelser efter kapitel 12, herunder om

bestemte personers løn i nærmere angivne tidsrum. Overtrædelse heraf straffes med bøde.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 3. Oplysninger efter stk. 1 og 2 kan indhentes af Arbejdsmarkedets Ankenævn, et arbejdsmarkedscenter, en arbejdsløshedskasse, for så vidt angår egne medlemmer, og ledelsen af uddannelsesforanstaltninger.

Stk. 4. Arbejdsministeren fastsætter regler om administration af reglerne i stk. 1 og 3.

§ 64. Offentlige myndigheder skal på begæring give ankenævnet eller et regionalt arbejdsmarkedscenter enhver oplysning til brug ved administration af reglerne efter kapitel 12.

§ 65. Overtrædelse af §§ 23 og 24 straffes med bøde.

Stk. 2. Undlader en arbejdsgiver i forbindelse med afskedigelser, der er omfattet af § 22, at følge reglerne i § 24, stk. 1, skal han yde de pågældende lønmodtagere en godtgørelse, der svarer til lønnen i en periode på 30 dage fra opsigelsestidspunktet. Fra godtgørelsen skal dog trækkes den løn, som lønmodtageren har modtaget i en eventuel individuel opsigelsesperiode.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 66. Personer, der har givet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til ydelser efter kapitel 12 eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter dette kapitel, skal tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Kapitel 16

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 67. Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

§ 68. Udpegning af medlemmer, suppleanter og tilforordnede i medfør af § 43, stk. 5, sker første gang med virkning fra lovens ikrafttræden og indtil 1. februar umiddelbart efter de kommunale valg.

§ 69. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Regeringen har gennem sine seneste politiske udspil sat fokus på arbejdsmarkedets strukturproblemer og dermed på de stigende krav til omstilling og tilpasning, som det danske arbejdsmarked står overfor i de kommende år.

Ændringer i erhvervsstrukturen, den faldende nytgang til arbejdsmarkedet, den hastige teknologiske udviklingstakt samt indførelse af EF's indre marked i 1992 er blot nogle af de væsentlige nye udfordringer til de institutioner, der betjener det danske arbejdsmarked.

Det stigende behov for tilpasning mellem de kvalifikationer hos arbejdskraften, som virksomhederne har brug for, og de kvalifikationer, som arbejdsstyrken er i besiddelse af, skaber også behov for justeringer og tilpasninger ikke alene i de serviceydelser og produkter, som systemerne udbyder, men også i de organisationer og strukturer serviceydelserne produceres i.

I. En enstrengt arbejdsmarkedsservice.

Både den igangværende og den kommende udvikling på arbejdsmarkedet skærper behovet for en sammenhængende og fleksibel arbejdsmarkedsservice.

Sikringen af, at den danske arbejdsmarkedsservice til enhver tid står rustet til at forebygge og afhjælpe ubalancer på arbejdsmarkedet hurtigt og sikkert, afhænger ikke alene af et effektivt og fleksibelt arbejdsmarkedsserviceuddannelsessystem, en hurtig og præcis arbejdsformidling og af en velfungerende arbejdsmarkedsovervågning, men i lige så høj grad af systemernes evne og muligheder for at etablere den fornødne koordination og samspil i opgaveløsningen.

Der bør efter Regeringens opfattelse lægges vægt på både at sikre samspillet mellem arbejdsmarkedsservice- og arbejdsformidlingssystemet på alle niveauer, og på at styrke og udbygge den regionalisering, der er pågået i de forløbne år – senest med nedsettelsen af de regionale UTB-udvalg.

Gennem omlægninger og justeringer af de nuværende arbejdsmarkedsinstitutioner og de dertil knyttede kollegiale organer er det Regeringens mål at op-

bygge en enstrengt arbejdsmarkedsservice, d.v.s. en koordineret og sammenhængende service, hvor man ud fra en arbejdsmarkedspolitisk synsvinkel kan skabe størst mulig harmoni mellem udbud af og efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft.

Der foreslås derfor etableret et nyt servicesystem, der endnu bedre end idag forudsår udviklingen på arbejdsmarkedet, opfanger nye kvalifikations- og uddannelsesbehov, omsætter disse hurtigt og sikkert til konkrete uddannelsesmuligheder og -tilbud, giver brugerne relevant og sammenhængende rådgivning, formidler kontakt mellem arbejdstager og arbejdsgiver, og i det hele taget tilbyder løsninger og ydelser, der er tilpasset brugernes behov.

Med en enstrengt arbejdsmarkedsservice tilstræbes en højere kvalitet og bedre ressourceudnyttelse. Der vil blive tale om et serviceløft ved at brugerne får mulighed for både at få total løsninger, men også individuelt tilpassede løsninger på deres problemer – hvad enten det drejer sig om rekruttering, uddannelse eller jobsøgning. Det vil blive muligt meget mere smidigt at matche arbejdssøgende og deres kvalifikationer med uddannelsesforanstaltninger og ledige jobs.

Et sådant koordineret system vil også give bedre muligheder for udviklingen af nye servicetilbud, som sammen med eller som erstatning for de eksisterende tilbud vil gøre arbejdsmarkedsservicen bedre til at løse hovedopgaverne, nemlig at overvåge og følge udviklingen på arbejdsmarkedet og tilbyde konkrete vejlednings-, rekrutterings- og uddannelsesforanstaltninger, der bidrager til at sikre en faglig og geografisk balance mellem udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft.

Det er endvidere hensigten at dreje arbejdsmarkedsservicen mod en større indsats på det ordinære arbejdsmarked. En endnu større satsning mod denne del af arbejdsmarkedet vil indebære, at indsatsen kan koncentreres om i højere grad at forebygge end at afhjælpe ubalancer på arbejdsmarkedet, herunder forebygge langtidsledighed.

Måltretning af arbejdsmarkedspolitikken mod den forebyggende indsats sikres blandt andet gennem en

opgavemæssig koncentration på arbejdsmarkedsserviceområdet.

II. Hovedaktiviteter og -opgaver i den enstrengede arbejdsmarkedsservice.

Gennem en række andre initiativer, der omfatter både ændringer gennem lovgivningen og gennem administrative initiativer, er det Regeringens hensigt at påvirke formålet med den offentlige arbejdsmarkedsservice.

Folketinget vedtog den 21. december 1989 L 48 (lov nr. 840), som blandt andet indebærer, at AF's særstilling som arbejdsformidler ophæves gennem indførelse af fri konkurrence, og at der indføres brugerbetaling på visse dele af formidlingsområdet.

I sommeren 1990 vedtog Folketinget derudover to lovforslag, som indebærer udlægning af en række af de opgaver, der idag løses af arbejdsformidlingssystemet til (amts)kommunalt regie. Det drejer sig om administration af opgaver vedrørende særligt udsatte grupper samt mulighed for at kommunerne kan anvise arbejde på det ordinære arbejdsmarked til personer, der tilhører særligt udsatte grupper af ledige.

De lediges fremmøde ved arbejdsformidlingen er blevet omlagt til målrettede kontaktførelser for de ledige pr. 1. december 1990, ligesom AF's administration af lære- og praktikpladsområdet er blevet endeligt overført til erhvervsskolerne den 1. januar 1991, i forbindelse med erhvervsuddannelsesreformens ikrafttræden.

Endelig er vejledningen af de 16-19-årige blevet udlagt til kommunerne gennem administrative initiativer.

Hovedopgaverne i arbejdsmarkedsservicesystemet vil først og fremmest blive:

- at overvåge og informere om udviklingen på arbejdsmarkedet på kort og lidt længere sigt, herunder at indhente og bearbejde oplysninger fra virksomheder, organisationer m.v. om det forventede behov for arbejdskraft og uddannelse.
- at forestå udvikling, planlægning og gennemførelse af arbejdsmarkedssuddannelser for specialarbejdere, faglærte arbejdere, arbejdsledere og grupper, der kan ligestilles hermed.
- at forestå udvikling, planlægning og gennemførelse af uddannelsesprogrammer for grupper, der har vanskeligheder ved at opnå eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.
- at forestå udvikling, planlægning og gennemførelse af arbejdsmarkedspolitisk begrundede foranstaltninger i øvrigt, der kan bidrage til at forebygge eller afhjælpe omstillings- og tilpasningsproblemer på arbejdsmarkedet.

- at bistå arbejdsgivere med rekruttering af arbejdskraft og rådgive om uddannelsesmuligheder.
- at vejlede arbejds- og uddannelsessøgende om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder samt yde bistand til at finde beskæftigelse.
- at koordinere initiativer af arbejdsmarkedsmæssig betydning – herunder at yde bistand til statslige og kommunale myndigheder ved indsamling og vurdering af oplysninger vedrørende arbejdsmarkedssituationer.

III. Lovforslaget.

Forslaget er led i gennemførelsen af det enstrengede arbejdsmarkedsservicesystem og sigter mod at skabe et samlet retsgrundlag for den enstrengede arbejdsmarkedsservice.

Foruden formaliseringen af sammenlægningen af Direktoratet for Arbejdsmarkedssuddannelserne og Arbejdsdirektoratet til en Arbejdsmarkedsstyrelse, der blev gennemført den 1. november 1989, indeholder forslaget endvidere rammerne for en tættere sammenkobling af de regionale og lokale institutioner (AF-kontorer og AMU-centre), forenkling af den råds- og udvalgsstruktur, der er knyttet til arbejdsmarkedsservicen samt etablering af regionale omskolings- og omstillingspuljer.

De væsentligste ændringer i forhold til gældende retsgrundlag er følgende:

1. Formalisering af direktoratsammenlægningen.

Princippet om den enstrengede arbejdsmarkedsservice er indtil videre blevet udmøntet i etablering af enhedsstyrelsen for arbejdsmarkedsservicen pr. 1. november 1989.

Ved lovforslaget formaliseres sammenlægningen af Arbejdsdirektoratet og Direktoratet for Arbejdsmarkedssuddannelserne til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

2. Fastlæggelse af arbejdsmarkedsservicens institutioner på regionalt og lokalt plan.

Efter lovforslaget oprettes i hver region (amtskommune) og i Københavnsområdet et regionalt arbejdsmarkedsservicecenter (AMS-regionscenter) og lokale arbejdsmarkedsservicecentre (AMS-centre), således at arbejdsformidlingskontorer fremtidigt benævnes henholdsvis AMS-regionscentre og AMS-centre.

Arbejdsmarkedsservicen vil herudover bestå af arbejdsmarkedssuddannelsescentre (AMU-centre). De nuværende AMU-centre opretholdes som henholdsvis statsskoler og selvejende institutioner.

I forbindelse med lovens ikrafttræden forudsættes, at der centralt vil blive fastsat rammer for samspillet mellem de regionale og de lokale institutioner, herunder for opgavernes fordeling.

Da det er hensigten, at det regionale og lokale system skal være omdrejningspunktet for den arbejdsmarkedspolitiske indsats, er det dog tanken, at den centrale regelfastsættelse skal give regionerne størst mulig frihed til at tilrettelægge opgavevaretagelsen efter de regionale og lokale forhold.

3. Nedlæggelse af Landsarbejdsnævnet og Uddannelsesrådet og oprettelse af et Arbejdsmarkedsråd samt af et dertil knyttet Råd for Arbejdsløshedsforsikringen.

Sammenlægningen af Landsarbejdsnævnet og Uddannelsesrådet til ét fællesråd ses som en naturlig følge af sammenlægningen af de to direktorater. Den nødvendige koordinering mellem de to områder lettes, hvis både det administrative apparat og den rådsstruktur, der er knyttet hertil, er indrettet på at sikre samspillet.

Rådets opgaver er i forslaget fastlagt med udgangspunkt i de ændringer af opgavefordelingen mellem de administrative niveauer, som ligger i regionaliseringsbestræbelserne, og som betyder, at det centrale niveau – og de dertil knyttede kollegiale organer – i højere grad end tilfældet er idag, skal fastlægge mål og rammer for indsatsen inden for arbejdsmarkedsservicen.

Da det ligger i forslaget, at Arbejdsmarkedsrådet skal rådgive i arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål og i planlægningen af arbejdsmarkedsservicen, foreslås, at rådet bliver rådgivende for ministeren.

Det er væsentligt, at brugerne medvirker i prioriteringen af indsatsen inden for arbejdsmarkedsservicen, og rådet får derfor til opgave at medvirke i fastlæggelsen af de arbejdsmarkedspolitiske målsætninger og i prioriteringen mellem aktiviteter inden for arbejdsmarkedsservicen. Rådet vil herunder få til opgave at stille forslag til ministeren om, hvilke aktiviteter, der bør iværksættes inden for arbejdsmarkedsservicen og for hvilke målgrupper.

Rådet kan nedsætte underudvalg til forberedelse af principielle diskussioner om tilrettelæggelse og prioritering af arbejdsmarkedsservicens aktiviteter.

Det ligger videre i forslaget, at Arbejdsmarkedsrådet overtager de funktioner, som henholdsvis Uddannelsesrådet og Landsarbejdsnævnet har i tilknytning til den årlige budgetprocedure på arbejdsmarkedssuddannelses- og formidlingsområderne.

Det foreslås desuden, at Arbejdsmarkedsrådet udtaler sig om lovforslag og bekendtgørelser vedrørende arbejdsmarkedsservicen. Det vil sige, at den eksisterende praksis på dette område hermed formaliseres i loven. Bemyndigelserne i loven vil således blive udfyldt efter forhandling med arbejdsmarkedets parter.

Det ligger endelig i lovforslaget, at Arbejdsmarkedsrådet skal medvirke i koordineringen af spørgsmål, der både vedrører uddannelsesforanstaltninger, arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

De funktioner Landsarbejdsnævnet og dets Arbejdsudvalg har idag i relation til behandlingen af almindelige spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen og om efterløn, vil efter det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedssuddannelser m.v. blive varetaget af et særligt Råd for Arbejdsløshedsforsikringen, som foreslås oprettet i tilknytning til Arbejdsmarkedsrådet. Rådet for Arbejdsløshedsforsikringen bliver rådgivende for Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen.

Hermed tilsigtes en hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem Arbejdsmarkedsrådet og Rådet for Arbejdsløshedsforsikringen, således at spørgsmål, der i al væsentlighed vedrører forsikringsområdet, færdigbehandles i Forsikringsrådet. Spørgsmål, hvor både forsikringsmæssige, formidlingsmæssige og uddannelsesmæssige hensyn spiller sammen, behandles i Arbejdsmarkedsrådet.

Arbejdsmarkedsrådet foreslås sammensat således:

Arbejdsministeren beskikker en formand, Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening udpeger hver 8 medlemmer, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger udpeger 1 medlem, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og Akademikernes Centralorganisation og FR-Fællesrepræsentation (Hovedorganisation for Arbejdsleder- og Tekniske Funktionærforeninger i Danmark) udpeger hver 1 medlem.

Som tilforordnet rådet udpeger Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Undervisningsministeriet, Kulturministeriet, Finansministeriet og Industriministeriet hver 1 repræsentant, og Københavns kommune og Frederiksberg kommune udpeger i fællesskab 1 repræsentant, mens Arbejdsministeriet udpeger 2 repræsentanter, hvoraf 1 kommer fra Arbejdsmarkedsstyrelsen.

4. Etablering af hjemmel til en fremtidig tilpasning af uddannelsesudvalgsstrukturen på arbejdsmarkedssuddannelsesområdet.

De eksisterende 4 uddannelsesudvalg: Uddannelsesudvalget for specialarbejdere, Uddannelsesudvalget for faglærtes efteruddannelse, Kontaktudvalget (for arbejdsmarkedssuddannelser for andre grupper) samt Uddannelsesudvalget for erhvervsforberedende uddannelse opretholdes som udgangspunkt.

Det er imidlertid hensigten sammen med arbejdsmarkedets parter at arbejde for at forenkle udvalgs-

strukturen for at styrke samspillet mellem de enkelte arbejdsmarkedssuddannelsesområder.

Med henblik på i en senere fase at kunne foretage en sådan forenkling, indeholder lovforslaget derfor en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter arbejdsministeren nedsætter ét eller flere uddannelsesudvalg inden for arbejdsmarkedssuddannelserne.

Bemyndigelsen vil foreløbig blive anvendt til at fastsætte de fornødne regler for en uændret videreførelse af de nuværende uddannelsesudvalg, men der kan senere blive tale om efter forhandling med arbejdsmarkedets parter at gennemføre tanken om ét samlet uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedssuddannelserne.

Ved fastlæggelsen af udvalgenes opgaver er der taget udgangspunkt i uddannelsesudvalgenes nuværende opgaver og beføjelser.

Udover at det foreslås, at uddannelsesudvalgene for specialarbejderuddannelsen og efteruddannelsen fortsat skal have særlige beføjelser på visse områder, vil det som noget nyt blive foreslået, at Uddannelsesudvalget vedrørende arbejdsmarkedssuddannelser for andre grupper (arbejdsledere samt grupper, der kan ligestilles hermed) – idag Kontaktudvalget (for Kap. V-uddannelserne) – tillægges de samme beføjelser. Udvalget vedrører nu ikke længere arbejdsmarkedssuddannelser for teknikere og laboranter, men for arbejdsledere samt grupper, der kan ligestilles hermed. Teknikere og laboranter vil efter erhvervsuddannelsesreformen pr. 1. januar 1991 være at sidestille med faglærte efter denne lov.

Disse tre udvalg, der dækker de erhvervmæssige uddannelser og efteruddannelser, får dermed til opgave at godkende uddannelsesprogrammer og undervisningsplanerne inden for udvalgets område. Uddannelsesudvalgene tillægges hermed fortsat det faglige ansvar for de erhvervmæssige uddannelser og efteruddannelser, herunder ansvaret for forsøg, udvikling og analyser på de respektive uddannelsesområder.

I forlængelse heraf og under hensyn til administrationens økonomiske ansvar og kompetence foreslås det, at disse udvalg afgiver indstilling til styrelseschefen om iværksættelse af uddannelser inden for udvalgets område til finansiering efter reglerne i lov om arbejdsmarkedsservice.

Videre får uddannelsesudvalgene for de erhvervmæssige uddannelser og efteruddannelser også til opgave at medvirke til, at der i samspil med områdeudvalgene udvikles de arbejdsmarkedssuddannelser, der er behov for på arbejdsmarkedet, og at bidrage til, at områdeudvalgene udarbejder forslag til uddannelsesprogrammer og undervisningsplaner.

Det ligger desuden i forslaget, at uddannelsesudvalgene (incl. Uddannelsesudvalget for erhvervsforberedende uddannelse) får til opgave at udtale sig om udviklingstendenserne og uddannelsesbehovene inden for de respektive arbejdsmarkedssuddannelser, dels inden for det enkelte uddannelsesområde dels på tværs af uddannelsesområder med beslægtede udviklingstendenser og uddannelsesbehov.

Uddannelsesudvalgene vil videre få til opgave at afgive indstilling til chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen om fordeling af de godkendte årlige bevillinger til arbejdsmarkedssuddannelse inden for udvalgets område.

Uddannelsesudvalgene vil endelig på eget initiativ kunne drøfte og afgive udtalelse til styrelseschefen om spørgsmål, der efter det enkelte udvalgs opfattelse har betydning for det pågældende arbejdsmarkedssuddannelsesområde.

5. Områdeudvalg m.v.

Som følge af målsætningen om i en senere fase at søge de nuværende fire uddannelsesudvalg sammenlagt, foreslås at branche- og faglige udvalg fremtidigt benævnes områdeudvalg. Udvalgene dækker uddannelserne efter kapitlerne 3, 4 og 5 i gældende lov om arbejdsmarkedssuddannelser.

Det ligger i lovforslaget, at udvalgene ved lovens vedtagelse fortsætter uændret, men på dette område vil det især være naturligt at tilpasse udvalgsstrukturen i takt med udviklingen på arbejdsmarkedet. Hensigten er sammen med arbejdsmarkedets parter at søge antallet af udvalg nedbragt, således at der opnås den bedst mulige koordinering uddannelsesområderne imellem. Under hensyn til udviklingen på arbejdsmarkedet vil det i overvejelserne indgå at styrke sammenhængen mellem områdeudvalgene og de faglige udvalg inden for Undervisningsministeriets område.

Områdeudvalgene, der vil dække samme opgavefelt som de nuværende udvalg, er rådgivende for de respektive uddannelsesudvalg og for chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen med hensyn til uddannelser inden for området og medvirker til udvikling af uddannelser inden for området.

I samarbejde med arbejdsmarkedsservicens regionale og lokale institutioner skal områdeudvalgene til brug for uddannelsesplanlægningen følge udviklingstendenserne og undersøge de hermed forbundne uddannelsesbehov inden for sit område.

Endvidere udarbejder områdeudvalgene forslag til uddannelsesprogrammer og undervisningsplaner på grundlag af udviklingstendenserne inden for områderne, og på grundlag af forsøg og analyser på de respektive uddannelsesområder.

Udvalgenes hidtidige opgave med at iværksætte uddannelserne videreføres, og udvalgene bidrager til, at undervisningen gennemføres i overensstemmelse med undervisningsplanernes faglige indhold.

Et områdeudvalg vil bestå af mindst 6, højst 10 medlemmer, og har et lige stort antal arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanter.

Hvis arbejdsmarkedets centrale arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer finder, at der er behov for, at der iværksættes arbejdsmarkedssuddannelser inden for området, nedsætter disse organisationer et områdeudvalg, som godkendes af Arbejdsmarkedsrådet.

Oprettelse af lokale uddannelsesudvalg.

Efter gældende regler kan AMU-centre oprette en lokal kontaktgruppe m.v. bistået af brancheudvalget. Denne mulighed formaliseres nu i lovgivningen, således at det enkelte AMU-center efter beslutning i bestyrelsen kan nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg.

Med indførelse af mål- og rammestyring med hensyn til fastlæggelse af indholdet i undervisningsplanerne overlades den konkrete undervisningsplanlægning til det enkelte AMU-center.

Det er hensigten, at de lokale udvalg skal rådgive AMU-centrene om kursusudbud inden for området, om udviklingsprojekter samt om afviklingen af uddannelserne.

Nedsættelsen af lokale uddannelsesudvalg tilsigter endvidere at styrke AMU-centrenes kontakt med brugerne af de uddannelser, der gennemføres inden for det pågældende område og herigennem give impulser til bedre tilpasning og styring af undervisningen til lokalområdet.

6. De regionale arbejdsmarkedsnævn og regionale UTB-udvalg nedlægges og erstattes af regionale arbejdsmarkedsråd.

På regionalt plan nedlægges de regionale (amtsbaserede) arbejdsmarkedsnævn og UTB-udvalg, og erstattes af 14 regionale arbejdsmarkedsråd.

De nye regionale arbejdsmarkedsråd får den centrale placering i fastlæggelsen af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i den enkelte region.

Det har været målet at etablere regionale fora, hvor den relevante viden om det regionale arbejdsmarkeds behov for arbejdskraft og om uddannelsesmulighederne i regionen opsamles og formidles til brug for planlægningen af den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

De uddannelsesinstitutioner som udbyder efter- og videreuddannelse i regionen (AMU-centre, handelskoler, tekniske skoler, voksenuddannelsescentre)

foreslås tilsammen repræsenteret i rådene dels for at medvirke til at sikre grundlaget for styrkelse af analyse- og prognosevirksomheden på efter- og videreuddannelsesområdet, dels for at rådet kan medvirke til koordineringen af den samlede efter- og videreuddannelsesindsats i regionen.

Som led i bestræbelserne på at øge de regionale myndigheders og brugeres indflydelse på tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedspolitikken foretages en omlægning i styringen af bevillingerne til arbejdsmarkedssuddannelserne.

Der etableres, jf. pkt. 7, regionale omskolings- og omstillingspuljer med det overordnede sigte at iværksætte og støtte målrettede uddannelsesaktiviteter for at modvirke strukturproblemer på det regionale arbejdsmarked.

De regionale arbejdsmarkedsråd fastlægger anvendelsen af omskolings- og omstillingspuljer efter retningslinier, der fastsættes af arbejdsministeren under medvirken af Arbejdsmarkedsrådet.

Det ligger derudover i lovforslaget, at det regionale råd efter retningslinier, som er fastsat af arbejdsministeren under medvirken af Arbejdsmarkedsrådet, tilige fastlægger anvendelsen af de bevillinger, der er tildelt regionen til andre arbejdsmarkedspolitiske aktiviteter (af forsøgs- og koordinerende karakter i tilknytning til lov om kommunal beskæftigelsesindsats og til mobilitetfremmende aktiviteter).

Retningslinier for fastlæggelse af anvendelse af midler til uddannelsesforanstaltninger efter lov om arbejdstilbud til ledige er fastsat ved cirkulære nr. 18/89 af 14. december 1989 om retningslinier for den regionale administration af uddannelsestilbud (UTB).

Rådene får til opgave at medvirke til koordineringen af den samlede efter- og videreuddannelsesindsats i regionen og til, at der søges tilvejebragt den uddannelsesindsats, der er behov for i regionen – blandt andet gennem arbejdsmarkedsovervågningen og gennem fastlæggelsen af anvendelse af de midler, der tildeles regionen til uddannelsesaktiviteter.

Det ligger desuden i forslaget, at de regionale arbejdsmarkedsråd skal overtage arbejdsmarkedsnævnenes opgave med forud for hvert finansår at udarbejde forslag til budget for den del af regionens arbejdsmarkedsservice, der vedrører formidlingsaktiviteterne.

Det regionale arbejdsmarkedsråd er derudover rådgivende for chefen for det regionale arbejdsmarkedscenter i spørgsmål, der i øvrigt vedrører den regionale arbejdsmarkedsservice.

Det regionale arbejdsmarkedsråd sammensættes således:

Landsorganisationen i Danmark udpeger 5 repræsentanter for områdets lønmodtagere, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd 1 medlem, mens Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer udpeger 6 medlemmer.

Uden for Københavnsområdet udpeger amtsrådet 3 medlemmer og kommunalbestyrelserne inden for amtet i fællesskab 3 medlemmer. I Københavnsområdet udpeger Københavns Borgerrepræsentation og Københavns Amtsråd hver 2 medlemmer, mens Frederiksberg kommunalbestyrelse og Foreningen af Kommuner i Københavns Amt udpeger hver 1 medlem.

Endelig udpeger, jfr. ovenfor, de uddannelsesinstitutioner, der er beliggende i området og som udbyder efter- og videreuddannelse – AMU-centre, handelskoler, tekniske skoler, voksenuddannelsescentre – i fællesskab 4 tilforordnede, der repræsenterer de forskellige uddannelsesinstitutioner.

7. Etablering af regionale omskolings- og omstillingspuljer.

Der etableres regionale omskolings- og omstillingspuljer med det overordnede sigte at iværksætte målrettede uddannelsesaktiviteter for at modvirke strukturproblemer på det regionale arbejdsmarked. De regionale arbejdsmarkedsråd fastlægger, jf. pkt. 6, anvendelsen af puljerne.

Puljen skal anvendes i et samspil med UTB-ordningen for derved at etablere instrumenter for en regionalt prioriteret uddannelsesindsats for de ledighedstruede grupper på arbejdsmarkedet. Denne målretning skal ses som et nødvendigt supplement til den ordinære lokale prioritering af efteruddannelsesindsatsen, som i særlig grad tilgodeser de virksomheds-tilmeldtes efteruddannelsesbehov.

Anvendelsen af omskolingspuljen sker på grundlag af oplysninger om målgruppernes behov og ønsker, herunder individuelle ansøgninger om deltagelse i omskolingsforløb.

Omskolingsforløbene kan være af længere varighed og sammensættes fleksibelt af forskellige uddannelsesmoduler. Det bør tilstræbes, at deltagerne ved deltagelse i omskolingsforløb erhverver en kompetence, der også kan anvendes ved en eventuel efterfølgende erhvervsrettet voksenuddannelse og/eller kan godskrives ved overgang til f.eks. erhvervsuddannelse eller teknikeruddannelse.

Puljen kan i mindre udstrækning anvendes til uddannelse af personer inden for arbejdsmarkedsuddannelsens samlede målgrupper. Puljen vil for det første kunne anvendes i situationer, hvor arbejdsmarkedsrådene finder, at opkvalificering af stabilt be-

skæftigede vil kunne skabe nye beskæftigelsesmuligheder for kortuddannede ledige eller ustabilt beskæftigede (oprykningseffekten). For det andet kan puljen anvendes som et regionalt instrument med sigte på f.eks. at tiltrække nye virksomheder, gennem uddannelse af personer til nye arbejdsområder.

Der afsættes årligt på finansloven en samlet bevilgning til de regionale omskolings- og omstillingspuljer.

Arbejdsmarkedsrådet fastsætter fordelingen af puljen til de enkelte regioner efter retningslinier, der fastsættes af arbejdsministeren.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget består hovedsagelig af forslag, der ændrer arbejdsmarkedsservicens organisatoriske struktur.

Med justeringerne af den regionale og lokale arbejdsmarkedsserviceorganisation tilsigtes etablering af en koordineret opgavevaretagelse mellem arbejdsformidlings- og arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, sådan som det allerede er sket med oprettelsen af den centrale Arbejdsmarkedsstyrelse.

På regionalt og lokalt niveau foretages der ikke sammenlægninger af arbejdsmarkedsuddannelses- og arbejdsformidlingsinstitutionerne. Omlægningerne i det regionale og lokale administrative system er først og fremmest af opgavemæssig karakter, og påvirker ikke i sig selv omfanget af de opgaver, der løses i dag.

Sammenlægningerne af råd og nævn på centralt niveau vil heller ikke give anledning til en ændret opgavemængde for de kollegiale organer, og omfanget af sekretariatsbetjeningen af de kollegiale organer i systemet som sådan vurderes derfor at forblive uændret.

Den koordinerede opgavevaretagelse i arbejdsmarkedsservicesystemet forventes dog at indebære en mere effektiv ressourceudnyttelse, som vil bidrage til at opfylde de årlige produktivitetsforbedringskrav.

Lovforslaget tager ikke stilling til omfanget af arbejdsmarkedsserviceaktiviteten, der som hidtil fastlægges ved de årlige finanslove, og lovforslaget indebærer derfor heller ikke i sig selv økonomiske konsekvenser på dette område.

Sammenlagt betyder lovforslaget således ingen økonomiske og administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til Kap. 1

Til §§ 1 og 2

Bestemmelserne angiver arbejdsmarkedsservicens overordnede formål og opgaver og svarer indholds-

mæssigt til de gældende formålsbestemmelser og opgavebeskrivelser i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. samt i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Teksten i såvel lovforslagets § 1 og § 2 er dog moderniseret og formuleret i overensstemmelse med principperne for den enstrengede arbejdsmarkedsservice, herunder særligt den koordinerede opgavevaretagelse mellem områderne, som er en følge af lovforslaget.

Til Kap. 2

§ 3, stk. 1. og stk. 2. om overvågning af arbejdsmarkedet tager udgangspunkt i bestemmelserne om arbejdsmarkedsovervågningen i §§ 1, stk. 2 og 19 a. i den gældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., men teksten i de nye bestemmelser er blevet justeret, således at det i overensstemmelse med opgaverne for den enstrengede arbejdsmarkedsservice fremgår, at arbejdsmarkedsovervågningen omfatter analyser, prognoser m.v. af behovene for såvel arbejdskraft som arbejdsmarkedsuddannelser og anden efter- og videreuddannelse, der er relevant for arbejdsmarkedet.

Til Kap. 3

Kapitlet er en sammenskrivning af §§ 6, 7, 13, 19, 20, 26, 32, 33, 38, 45 og 51 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Til § 4

Nr. 1 svarer indholdsmæssigt til §§ 6, 19 og 32 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Bestemmelsens nr. 2 omfatter både den eksisterende hjemmel til iværksættelse af erhvervsforberedende uddannelse, og som noget nyt hjemmel til at iværksætte uddannelser, der ligesom den erhvervsforberedende uddannelse sigter på at gøre det lettere for personer, der har vanskeligheder ved at opnå eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, at få beskæftigelse eller påbegynde en uddannelse.

Erfaringerne siden 1985 har således vist, at der er behov for en bestemmelse, der generelt giver mulighed for at iværksætte uddannelsesforanstaltninger, der ikke kan rummes inden for eksisterende uddannelsesprogrammer i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Et eksempel herpå er afholdelse af LAMU-kurser (længerevarende arbejdsmarkedsuddannelse for ledige) og kurser for flygtninge som hidtil har været afholdt med hjemmel i finansloven.

Forslaget tilsigter at øge fleksibiliteten, således at der i loven indføres hjemmel til at kunne imødekom-

me fremtidige behov for arbejdsmarkedsuddannelsesforanstaltninger.

Til § 5

Bestemmelsen, der fastsætter reglerne for adgang til arbejdsmarkedsuddannelserne, svarer indholdsmæssigt til gældende bestemmelser herom i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Til § 6

Efter denne bestemmelse kan arbejdsministeren med henblik på at afhjælpe og forebygge særlige omstillings- og tilpasningsproblemer på arbejdsmarkedet iværksætte og støtte arbejdsmarkedspolitisk begrundede uddannelsesforanstaltninger m.v. efter at have indhentet udtalelse fra Arbejdsmarkedsrådet.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 51 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Det er fortsat hensigten, at bestemmelsen skal anvendes til uddannelsesforanstaltninger, der sigter på at afhjælpe situationer, hvor der opstår uddannelsesbehov, som det ikke er muligt at dække inden for de sædvanlige uddannelsesprogrammer. De uddannelsesforanstaltninger, der iværksættes efter bestemmelsen forudsættes derudover at være enkeltstående særtilfælde eller pilotprojekter, der i det omfang, de skal have permanent karakter normalt vil forudsættes at skulle indarbejdes i de eksisterende uddannelsesprogrammer.

Til § 7

Bestemmelsens stk. 1 og stk. 3 er en sammenskrivning af §§ 13, 26 og 38 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

I stk. 2. fastsættes som noget nyt, at uddannelserne kan foregå på arbejdsmarkedscentre, hvilket skal ses i sammenhæng med § 31, stk 5., hvorefter arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsmarkeds servicens opgaver og om opgavernes fordeling på arbejdsmarkedsservicens institutioner.

Endvidere er der også som noget nyt i lovtæksten tilføjet, at uddannelse kan foregå i hjemmet.

Til Kap. 4

Kapitlet indeholder bestemmelser om regionale omskolings- og omstillingspuljer.

Til §§ 8-10

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 6. og pkt. 7.

F. t. l. om arbejdsmarkedsservice

Til Kap. 5

Kapitlet indeholder reglerne for arbejdsmarkedsservicens formidlingsaktiviteter.

Til § 11

I bestemmelsens stk. 1 beskrives de opgaver, som arbejdsmarkedsservicen skal varetage i relation til formidlingsaktiviteterne.

Som noget nyt fastsættes i stk. 2., at arbejdsmarkedsservicen kan gennemføre forsøgs- og udviklingsarbejder med henblik på at forebygge og afhjælpe ubalancer på arbejdsmarkedet.

Med den nye bestemmelse, der skal ses i forlængelse af § 6, præciseres, at forsøgs- og udviklingsarbejder også kan gennemføres på formidlingsområdet. Lovforslaget giver dermed hjemmel til forsøgs- og udviklingsarbejder på det samlede arbejdsmarkedsserviceområde, og disse hjemler kan således benyttes dels til projekter inden for de enkelte aktivitetsområder og dels til projekter, der er tværgående inden for arbejdsmarkedsserviceområdet.

I stk. 3 bestemmes, at arbejdsministeren kan fastsætte de nærmere regler om den arbejdssøgendes kontakt med arbejdsmarkedsservicen, herunder de tilfælde hvor kontakten foregår andet sted end hos arbejdsmarkedsservicen.

Til § 12

Ved bestemmelsens stk. 1 præciseres, at formidling af kontakt mellem arbejdsgiver og arbejdssøgende udover at ske ved anvisning eller henvisning til samtale kan ske ved videregivelse af information om udbud af arbejdskraft og beskæftigelsesmuligheder til henholdsvis virksomheder og arbejdssøgende.

Den nuværende regulering af tilrettelæggelsen af formidling af kontakt mellem arbejdsgiver og arbejdstager i §§ 20a. og 21 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring er i § 11, stk. 3 og § 12, stk. 2 i det foreliggende lovforslag ændret til en bemyndigelsesbestemmelse, efter hvilken arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelsen af formidlingen.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler for den nærmere tilrettelæggelse af formidlingen skal sikre fleksibilitet i tilrettelæggelsen af formidlingen, og i samarbejdet mellem arbejdsmarkedscentrene og de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, således at der løbende vil kunne foretages en justering og tilpasning af regelsættet på området.

Til § 13

Stk. 1, 1. punktum er en uændret gengivelse af § 24

stk. 1 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. I stk. 1, 2. punktum fastsættes, at de nærmere regler herom fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet. Efter gældende regler er det arbejdsdirektøren – nu styrelseschefen – der forhandler disse regler med Landsarbejdsnævnet. Ændringen er en konsekvens af nedlæggelsen af Landsarbejdsnævnet.

Stk. 2, der giver hjemmel til kommunal arbejdsformidling er en uændret gengivelse af § 24, stk. 2. i gældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til § § 14

Ved stk. 2 foreslås som noget nyt, at den regionale arbejdsmarkedsservice skal informere og bistå i forbindelse med jobsøgning inden for EF-landene (SEDOC) og Norden. Derudover svarer bestemmelserne til gældende bestemmelser, jfr. §§ 22a og 23 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til §§ 16-21

Forslagets §§ 16-21 er i hovedsagen en gengivelse af bestemmelserne i kap. 4 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Som konsekvens af nedlæggelsen af Landsarbejdsnævnet er det dog efter § 16, stk. 3 i lovforslaget arbejdsministeren, der efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet fastsætter hvilke midler, der stilles til rådighed for de enkelte regionale arbejdsmarkedsråd, samt nærmere regler for gennemførelsen af aktiviteterne efter §§ 18-21.

Som led i regionaliseringsbestræbelserne foreslås desuden i § 21, at chefen for det regionale arbejdsmarkedscenter efter forhandling med det regionale arbejdsmarkedsråd kan yde økonomisk støtte til andre formidlingsaktiviteter end nævnt i §§ 18-20.

Til Kap. 6

I kapitlet fastsættes reglerne for varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang, der er en uændret gengivelse af §§ 23a-23g i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til Kap. 7

I dette kapitel fastsættes reglerne for organiseringen af arbejdsmarkedsservicen. I overstemmelse med principperne for det enstrengede arbejdsmarkedsservicesystem vil arbejdsformidlings- og arbejdsmarkedssuddannelsesområderne blive sammenkoblet på

regionalt og lokalt plan gennem en koordineret opgavevaretagelse.

Til § 29

Arbejdsformidlingskontorer benævnes fremtidigt som henholdsvis regionale arbejdsmarkedscentre (AMS-regionscentre) og lokale arbejdsmarkedscentre (AMS-centre).

AMU-centre, der er oprettet som henholdsvis statsskoler og selvejende institutioner opretholdes.

Arbejdsmarkedsservicen vil således efter bestemmelsen bestå af Arbejdsmarkedsstyrelsen, AMS-regionscentre, lokale AMS-centre og AMU-centre.

Til § 30

Den økonomiske styring vil efter forslaget – som hidtil – ligge hos arbejdsministeren inden for alle arbejdsmarkedsservicens områder.

Det forudsættes, at arbejdsministeren i de bekendtgørelser, der skal udarbejdes i tilknytning til loven, delegerer væsentlige dele af denne – og øvrige – styringsbeføjelser til chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Til § 31

I § 31, stk. 1 fastsættes, at de regionale arbejdsmarkedscentre ledes af en regionschef, som ansættes af arbejdsministeren.

Ansættelsen af regionscheferne vil ske efter indstilling fra styrelseschefen, hvis indstilling afgives efter forhandling med vedkommende regionale arbejdsmarkedsråd.

I § 31, stk. 2, foreslås, at chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen træffer beslutning om oprettelse og nedlæggelse af AMS-centre.

Efter gældende regler i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. er det arbejdsministeren, der efter indstilling fra arbejdsdirektøren træffer bestemmelse om oprettelse og nedlæggelse af andre formidlingskontorer end dem, der efter loven skal oprettes i hver amtskommune. Arbejdsdirektøren (nu styrelseschefen) har dog bemyndigelse til at oprette og nedlægge afdelingskontorer under arbejdsformidlingskontorerne.

Med den nye bestemmelse delegeres kompetencen til at fastlægge centerstrukturen i regionen, således at chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen tager den konkrete beslutning om, hvor mange centre, der skal forefindes i hver enkelt region, udover det ene, der efter § 31, stk. 1, skal oprettes i hver enkelt region.

Det forudsættes, at der ved lovens ikrafttræden centralt vil blive fastsat rammer for regionernes

AMS-centerstrukturer – blandt andet antallet af AMS-centre, herunder retningslinier for centrenes funktioner, samt placering af funktioner på de enkelte centre.

Udfyldningen af disse rammer vil ske under medvirken af de regionale arbejdsmarkedsråd.

Ved efterfølgende omlægninger i AMS-centerstrukturen forudsættes bestemmelsen at blive administreret med udgangspunkt i den praksis og de procedurer, der gælder i dag for ændringer af AF-kontorstrukturen. Styrelseschefens stillingtagen vil således ske på baggrund af indstilling fra vedkommende regionale arbejdsmarkedsråd.

§ 31, stk. 3 og stk. 4, bemyndiger arbejdsministeren til at oprette arbejdsmarkedsuddannelsescentre som henholdsvis statsskoler og selvejende institutioner, hvorved forudsættes, at de nuværende AMU-centre videreføres. Stk. 4, 2. punktum svarer i sit indhold til § 13, stk. 1, nr. 2, 2. punktum i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

I forslagets § 31, stk. 5 fastsættes, at arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler om arbejdsmarkedsservicens opgaver og om opgavernes fordeling på arbejdsmarkedsinstitutionerne.

Bemyndigelsesbestemmelsen skal sikre den fornødne fleksibilitet i opgavetilrettelæggelsen i arbejdsmarkedsservicesystemet. Opgaverne og deres fordeling på institutionerne skal således kunne tilpasses og justeres efter udviklingen på arbejdsmarkedet som sådan og efter udviklingen på det regionale eller lokale arbejdsmarked.

Til Kap. 8

Til § 32

Ved lovforslagets § 32, stk. 1-3 nedsætter arbejdsministeren et Arbejdsmarkedsråd, der erstatter Landsarbejdsnævnet og Uddannelsesrådet. Ved sammensætning af rådet er der taget udgangspunkt i de nuværende repræsentationer i Uddannelsesrådet og Landsarbejdsnævnet.

De nærmere regler for udpegning af formand, medlemmer og tilforordnede fremgår af stk. 4 og stk. 5.

Reglerne for nedsættelse af underudvalg under Arbejdsmarkedsrådet, nedsættelse af forretningsudvalg samt for fastsættelse af rådets forretningsorden er fastsat i stk. 6 og stk. 7.

I stk. 8 oprettes i tilknytning til Arbejdsmarkedsrådet Rådet for Arbejdsløshedsforsikringen. Rådets sammensætning, opgaver m.v. fremgår af det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og

lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Til § 33

Arbejdsmarkedsrådets opgaver er nærmere fastsat i § 33. Rådet skal dels være rådgivende for arbejdsministeren i arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål og dels mere specifikt være rådgivende for ministeren i spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedsservicen, d.v.s. formidlingsaktiviteter og arbejdsmarkedsuddannelser.

Som led i bestræbelserne på en øget anvendelse af mål- og rammestyrt på arbejdsmarkedsserviceområdet skal det centrale Arbejdsmarkedsråd efter stk. 2 medvirke i fastlæggelsen af de overordnede målsætninger for den arbejdsmarkedspolitiske indsats og i prioriteringen af indsatsområderne.

I forlængelse heraf skal rådet også medvirke i udformningen af de principper, som arbejdsmarkedsservicen tilrettelægges inden for på regionalt niveau. Denne opgave vil koncentrere sig om at opstille principper for formidlingsaktiviteterne, idet uddannelsesudvalgene for de respektive arbejdsmarkedsuddannelsesområder varetager denne opgave for uddannelsesområderne – eksempelvis gennem udvalgenes godkendelse af uddannelsesprogrammer og undervisningsplaner.

For så vidt angår formidlingsaktiviteterne vil udformningen af principperne for tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedsservicen hovedsagelig omfatte medvirken i opstilling af mål og rammer for serviceydelsen inden for de forskellige aktivitetsområder. Centralt fastsatte mål og rammer skal sikre en vis ensartethed og kvalitet i regionernes tilbud til brugerne.

Arbejdsmarkedsrådet kan nedsætte underudvalg, der på Arbejdsmarkedsrådets vegne f.eks. forbereder eller behandler spørgsmål vedrørende principperne for den regionale og lokale arbejdsmarkedsservice.

Et velfungerende samspil mellem centralt fastsatte mål og rammer og den konkrete regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats kræver, at den regionale administration rapporterer til den centrale administration om opgavevaretagelsen i det forudgående finansår.

Det forudsættes således, at det centrale råds medvirken i fastlæggelsen af målsætninger for arbejdsmarkedsservicen, prioriteringen af aktiviteterne m.v. sker på grundlag af regionale indmeldinger om aktivitetsudviklingen på de forskellige områder inden for arbejdsmarkedsservicen.

De centrale mål- og rammeudmeldinger og regionale aktivitetsindmeldinger skal også ses i sammenhæng med stk. 3 og stk. 4, hvorefter Arbejdsmarkedsrådet for arbejdsministeren forelægger dels et samlet

budgetforslag for formidlingsaktiviteterne og dels et forslag til fordeling af bevillingen til arbejdsmarkedsuddannelser på uddannelsesområder.

Efter ministerens godkendelse af disse forslag vil Arbejdsmarkedsrådet for formidlingsaktiviteternes vedkommende meddele godkendelse af de enkelte regioners budgetter til det regionale og de lokale arbejdsmarkedscentre efter retningslinier, der er fastsat af arbejdsministeren.

På arbejdsmarkedsuddannelsesområdet vil uddannelsesudvalgene som efter gældende bestemmelser i lov om arbejdsmarkedsuddannelser afgive indstilling til styrelseschefen om fordelingen af de godkendte årlige bevillinger til de respektive uddannelsesområder.

I stk. 5 fastsættes, at rådet på eget initiativ vil kunne drøfte eller afgive udtalelse til arbejdsministeren om spørgsmål, der efter rådets opfattelse har generel eller principiel betydning for arbejdsmarkedsservicen. Eksempelvis vil rådet i medfør af denne bestemmelse kunne stille forslag om iværksættelse af forsøgs- og udviklingsprojekter på hele arbejdsmarkedsservicefeltet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.

Til Kap. 9

Til § 34

Bestemmelsen bemyndiger arbejdsministeren til at nedsætte ét eller flere uddannelsesudvalg, der er rådgivende for chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Bemyndigelsen vil i første omgang blive anvendt til en uændret videreførelse af de nuværende udvalg:

Det drejer sig om Uddannelsesudvalget for specialarbejdere, Uddannelsesudvalget for faglærtes efteruddannelse og Uddannelsesudvalget for erhvervsforberedende uddannelse. Kontaktudvalget, der varetager arbejdsmarkedsuddannelser for arbejdsledere og grupper, der kan ligestilles hermed, tillægges de samme beføjelser som udvalgene for specialarbejdere og faglærte.

Senere kan der, jfr. de almindelige bemærkninger til pkt. 4, blive tale om efter forhandling med arbejdsmarkedets parter at ændre uddannelsesudvalgsstrukturen, således at denne tilpasses ændringer i strukturen på arbejdsmarkedet.

Bestemmelsen i stk. 2 om tilforordning af 2 personer med særligt kendskab til voksenuddannelse og kvalifikationsudvikling på arbejdsmarkedet i hvert af uddannelsesudvalgene er ny og tilsigter at øge den faglige bistand til udvalgene.

Uddannelsesudvalgenes sammensætning i øvrigt fremgår af stk. 3, stk. 4 og stk 5.

Bemyndigelsen i stk. 6 tænkes alene anvendt i 2 situationer. For det første i tilfælde af, at udvalgsstrukturen ændres. For det andet tænkes den anvendt i den situation, hvor udvalget for arbejdsmarkedsuddannelser for andre grupper udvides med grupper, som ikke allerede er repræsenteret i udvalget.

Der henvises derudover til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.

Til § 35

I stk. 1 fastsættes opgaverne for de uddannelsesudvalg, der varetager uddannelser efter § 4, nr. 1 og er rådgivende for chefen for Arbejdsmarkedstyrelsen.

Med formuleringen i stk. 1, nr. 5 klagøres den eksisterende kompetencefordeling mellem administrationen og de kollegiale organer, idet kompetencen til at godkende indholdet i uddannelserne (uddannelsesprogrammer og undervisningsplaner) adskilles klart fra kompetencen til at fastsætte finansieringen af et godkendt kursus.

Efter den gældende lov har uddannelsesudvalgene for specialarbejdere og for faglærtes efteruddannelse således kompetencen til at fastlægge indholdet i uddannelserne, mens administrationen har den økonomiske kompetence og dermed ansvaret for den økonomiske forvaltning.

Kompetencen til at tage stilling til iværksættelse af uddannelser til finansiering efter reglerne i loven er i nr. 5. tillagt styrelseschefen på baggrund af indstilling fra vedkommende uddannelsesudvalg.

I nr. 6 fastsættes, at uddannelsesudvalgene afgiver indstilling om fordeling af bevillingerne til uddannelser inden for udvalgets område. Det forudsættes herved, at der i grundlaget for udvalgets varetagelse af denne opgave indgår oplysninger om uddannelsesbehov, hidtidige ressourceanvendelse m.v.

Uddannelsesudvalget for erhvervsforberedende uddannelse får, jfr. stk. 2, tillagt opgaverne i stk. 1, nr. 1, 2 og 6.

Uddannelsesudvalgene kan i medfør af stk. 3 på eget initiativ drøfte og afgive udtalelse til chefen for Arbejdsmarkedstyrelsen i spørgsmål, der efter udvalgets opfattelse har betydning for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Til Kap. 10

Til § 36

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til gældende bestemmelser i lov om arbejdsmarkedsuddannelser om nedsættelse af brancheudvalg og faglige efteruddannelsesudvalg m.v., bort set fra, at det i stk. 3 fastsættes, at det er Arbejdsmarkedsrådet, der skal godkende områdeudvalget. I gældende regler god-

kendes udvalgene af vedkommende uddannelsesudvalg.

Til § 37

Ved fastsættelse af områdeudvalgenes sammensætning er der taget udgangspunkt i de gældende bestemmelser om sammensætning af brancheudvalg.

Til § 38

Indholdet i områdeudvalgenes opgaver svarer i al væsentlighed til de nuværende branche- og faglige efteruddannelsesudvalgs, som beskrevet i henholdsvis § 11, § 24 og § 36 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Opgavebeskrivelsen er dog tilstræbt moderniseret og justeret i overensstemmelse med principperne om det enstrengede arbejdsmarkedsservicesystem.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til pkt. 5.

Til § 39

Bestemmelsen er en uændret gengivelse af indholdet i §§ 12, 25 og 37 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Til § 40

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til gældende bestemmelser i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, hvorefter ansvaret for at iværksætte og forestå uddannelserne påhviler udvalgene.

Til § 41

De lokale uddannelsesudvalg sammensættes således, at arbejdsgivere og arbejdstagere er ligeligt repræsenteret. Øvrige medlemmer udpeges af AMU-centret. Uddannelsesudvalget vælger selv sin formand i eller uden for sin midte.

Det forudsættes, at AMU-centrene medvirker i udvalgenes arbejde ved, at repræsentanter for centrene deltager i udvalgenes møder og yder faglig bistand. Det forudsættes herved, at centrene udgifter til medvirken i uddannelsesudvalgenes arbejde kan holdes på et niveau svarende til det, som gælder for centrene nuværende medvirken i branchekomiteernes arbejde.

I arbejdet med afklaring af uddannelsesudvikling, uddannelsesbehov og -tilbud m.v. inddrages uddannelsesudvalgene ved erhvervsskolerne.

Til Kap. 11

Til § 42

I bestemmelsen fastsættes, at der oprettes 14 regionale arbejdsmarkedsråd. Rådene erstatter de nuværende 14 arbejdsmarkedsnævn samt de rådgivende regionale UTB-udvalg, der er blevet nedsat i tilknytning til den nye arbejdstilbudslov. Arbejdsmarkedsnævnene er rådgivende for AF-regionscheferne, d.v.s. betjener arbejdsformidlingssystemet.

Med etableringen af de regionale arbejdsmarkedsråd tilsigtes oprettelse af kollegiale organer, der skal rådgive chefen for det regionale AMS-center i spørgsmål vedrørende den samlede arbejdsmarkeds-service.

Til § 43

Ved sammensætningen af rådene er der taget hensyn til repræsentation af de væsentlige lokale arbejdsmarkedspolitiske aktører: arbejdsmarkedets organisationer, kommuner og amter.

Som konsekvens af at rådene skal virke koordinerende i relation til efter- og videreuddannelsesindsatsen i regionen ved fastlæggelse af anvendelsen af bevillinger til uddannelsesforanstaltninger, jfr. bemærkningerne til § 44, foreslås i stk. 3, at rådene tilforordnes særligt uddannelsessagkyndige.

Med henblik på at sikre den bedst mulige ressourcenyttelse bør der så vidt muligt være personsammenfald mellem et eller flere af de regionale arbejdsmarkedsrådsmedlemmer og medlemmer af erhvervsskolernes bestyrelser.

Ved udpegningen forudsættes, at uddannelsesinstitutioner, der forestår regionens efter- og videreuddannelsesforanstaltninger (AMU-centre, handelsskoler, tekniske skoler og voksenuddannelsescentre) skal være repræsenteret med hver 1 person i rådene. Hvis der opstår uenighed om udpegningsretten eller om repræsentationen, er det efter bestemmelsen chefen for Arbejdsmarkedsstyrelsen, der træffer afgørelse.

Til § 44

De opgaver rådene får efter stk. 1 skal ses i sammenhæng med bestemmelserne om det centrale Arbejdsmarkedsråds opgaver, der er baseret på et mål- og rammestyringsprincip. De regionale råd får således til opgave, inden for de målsætninger og prioriteringer, der er fastsat af arbejdsministeren under medvirken af Arbejdsmarkedsrådet, at medvirke i fastlæggelsen af de regionale arbejdsmarkedspolitiske målsætninger, i planlægningen af arbejdsmarkeds-service og prioriteringen af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i regionen.

Efter stk. 2 skal rådene følge udviklingen på det regionale arbejdsmarked og bidrage til planlægning og

gennemførelse af den regionale udarbejdelse af analyser og prognoser for ledighed og beskæftigelse samt behov for uddannelse.

Som en styrkelse af de regionale råds indflydelse på fastlæggelsen af den regionale arbejdsmarkedspolitik fastsættes det i stk. 4, at rådene skal fastlægge anvendelsen af de bevillinger, som tildeles til uddannelser efter § 51 og til den arbejdsmarkedspolitiske indsats i øvrigt samt til uddannelsesforanstaltninger efter lov om arbejdstilbud til ledige. Fastsættelsen af anvendelsen sker efter retningslinier, der er fastsat af arbejdsministeren under medvirken af det centrale arbejdsmarkedsråd.

Det forudsættes, at chefen for det regionale arbejdsmarkedscenter har det bevillingsmæssige og administrative ansvar for anvendelsen af UTB-midlerne, de regionale omskolings- og omstillingspuljer og midlerne til den regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats i øvrigt.

Rådene får til opgave at medvirke til koordineringen af den samlede efter- og videreuddannelsesindsats i regionen og til, at der søges tilvejebragt den uddannelsesindsats, der er behov for i regionen – blandt andet gennem arbejdsmarkedsovervågningen og gennem anvendelse af de midler, der tildeles regionen til uddannelsesaktiviteter.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.

Til Kap. 12

Bestemmelserne i dette kapitel svarer i sit indhold til kap. 9 om vilkår for deltagelse i gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser §§ 52-58.

Til Kap. 13

Til § 50

Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 2 og stk. 3 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

På decentralt plan forudsættes en klar budgetmæssig adskillelse mellem den del af arbejdsmarkedsservice, der vedrører arbejdsmarkedsuddannelserne og den øvrige service. Arbejdsmarkedsuddannelsesaktiviteterne finansieres som hidtil via AUD-fonden, mens de øvrige aktiviteter finansieres som de hidtidige AF-aktiviteter med 75 pct. statstilskud og 25 pct. tilskud fra amtskommunerne.

Denne budgetmæssige adskillelse opretholdes også i tilfælde af, at der i henhold til forslaget § 31, stk. 5, sker en overførsel af opgaver mellem de to områder. I sådanne tilfælde betales udgifterne til opgaveløsningen af den institution, som afgiver opgaven. Arbejdsmarkedsstyrelsen fastsætter nærmere regler

for prisfastsættelsen i forbindelse med opgaveoverførsler.

Til § 51

Efter bestemmelsen afsættes der årligt på finansloven en samlet bevilling til regionale omskolings- og omstillingpuljer, jfr. kapitel 4. Den samlede bevilling forventes over en årrække at ville svare til 10 pct. af niveauet for bevillingen til arbejdsmarkedsuddannelser i finansåret.

Arbejdsmarkedsrådet fastsætter fordelingen af puljen til de enkelte regioner, efter retningslinier der fastsættes af arbejdsministeren.

Til § 52

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1 er en hjemmel til, at arbejdsministeren med henblik på at udvikle og forbedre arbejdsmarkedsserviceaktiviteterne kan yde statstilskud til forsøgs- og udviklingsvirksomhed på arbejdsmarkedsserviceområdet.

Efter de nugældende regler er det alene på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, der via lov om arbejdsmarkedsuddannelser, findes særlig hjemmel til forsøgs- og udviklingsvirksomhed.

Stk. 1, nr. 2-4 og stk. 2 svarer indholdsmæssigt til §§ 14-16, 27-29 samt 39-41 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 3 og stk. 4 svarer til §§ 17, 30 og 48 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Til § 53

§ 53 er en uændret gengivelse af indholdet i 1. punktum i §§ 18, 31, 42 og 49 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Som konsekvens af nedlæggelse af Uddannelsesrådet ligger det dog i den nye bestemmelse, at det er efter indhentet udtalelse fra Arbejdsmarkedsrådet (og efter forhandling med finansministeren), at arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af statstilskud og statslån.

Til § 54

Bestemmelsens stk. 1 svarer til gældende lovs § 50, stk. 1 og bemyndiger arbejdsministeren til efter forhandling med finansministeren at godkende, at der mod betaling iværksættes kurser inden for lovens område for offentlige myndigheder, for offentlige eller private institutioner og virksomheder og for organisationer.

Stk. 2, som bemyndiger arbejdsministeren til at fastsætte regler om nedsatte statstilskud til uddannelsesforanstaltninger, der alene tager sigte på særlige virksomhedsbehov, er en uændret gengivelse af 2.

punktum i §§ 18, 31 og 42 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 3, er en gengivelse af gældende bestemmelser om depositum i §§ 7, 20 og 33 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Man kender på nuværende tidspunkt ikke omfanget af aktiviteterne efter stk. 2, men da arbejdsmarkedsservicesystemet allerede nu har kontakt med bl.a. flere østlande både vedrørende uddannelsesaktiviteter og formidlingsaktiviteter, er det fundet rigtigst at medtage denne mulighed.

Til § 55

Bestemmelsen i § 55 indeholder en bemyndigelse til arbejdsministeren til at fastsætte bestemmelser om brugerbetaling på områder, hvor arbejdsmarkedsservicen i relation til formidlingsaktiviteter efter § 11 yder en særlig service.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til § 1, stk. 1, 3. punktum, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Man kender på nuværende tidspunkt ikke omfanget af aktiviteterne efter stk. 2, men da arbejdsmarkedsservicesystemet allerede nu har kontakt med bl.a. flere østlande både vedrørende uddannelsesaktiviteter og formidlingsaktiviteter, er det fundet rigtigst at medtage denne mulighed.

Til § 56

Bestemmelsen er ny, og angiver, at indtægter fra uddannelsesaktiviteter efter § 54 og formidlingsaktiviteter efter § 55, efter arbejdsministerens nærmere bestemmelse kan anvendes til aktiviteterne efter lov om arbejdsmarkedsservice.

Arbejdsministeren kan tilsvarende fastsætte nærmere bestemmelse om anvendelse af indtægter fra uddannelses- og formidlingsaktiviteter i udlandet.

Til Kap. 14

I dette kapitel fastsættes klageadgangen.

Klageadgangen i kapitlet svarer til bestemmelserne i gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser samt i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til Kap. 15

I dette kapitel om oplysningspligt og staffebestemmelser kan arbejdsministeren i medfør af § 62 fastsætte nærmere regler om arbejdssøgendes forpligtelser til at give oplysning af betydning for uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder samt om oplysninger af betydning for arbejdsmarkedscentrets medvirken til

anvisning af arbejde. Kapitlet omfatter endvidere arbejdsgiveres forpligtelser til at give underretning i forbindelse med konkrete formidlinger, jfr. § 11, stk. 3 og § 12, stk. 2.

Sammen med arbejdsmarkedets parter er der gennemført en reform af de lediges fremmøde pr. 1. december 1990. Det forudgående analysearbejde har demonstreret, at der er problemer med en hensigtsmæssig vedligeholdelse af AF's register over arbejdsøgende, idet afmelding som arbejdsøgende hos arbejdsformidlingen ikke sker i tilstrækkeligt omfang.

Bemyndigelsen i § 62 vil blandt andet blive anvendt til at regulere arbejdsøgendes og virksomhedernes pligt til at oplyse arbejdsmarkedsmyndighederne, når et arbejdsforhold er bragt i stand, således at der hele tiden kan foreligge ajourførte registeroplysninger.

Med § 65, stk. 3, indføres som noget nyt mulighed for i varslingssager at pålægge selskaber og offentlige myndigheder bødeansvar.

Til Kap. 16

Til § 67

Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Til § 68

Udpegningen af medlemmer, suppleanter og tilfornede til de regionale arbejdsmarkedsråd skal jfr. § 43, stk. 5 følge de kommunale valg. Udpegningen sker første gang med virkning fra lovens ikrafttræden og indtil 1. februar umiddelbart efter de kommunale valg.